71STE JAARGANG NO. 9188

DINSDAG 30 NOVEM

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen   Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858. Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50, Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Onthullingen van Joeri Rastvorov

Beria's val voorkomt een burgeroorlog in Rusland

Beroepsmilitairen redden Malenkov

Joeri Rastvorov, die als leider van de Sovjet-spionnage-organisatie in Japan in Januari van dit jaar naar de Amerikanen overliep, heeft in „Life" een artikel gepubliceerd, waarin hij zegt, dat Lavrenti Beria vier maanden na de dood van Stalin met behulp van twee divisies gepoogd heeft het Kremlin aan zijn macht te onderwerpen. Hij had de troepen reeds in slagorde in Moskou doen opstellen, doch ook de huidige premier, Malenkov, had twee divisies gereed staan voor een aanval op Beria, die de contrôle had over de Sovjet-Russische geheime politie. In de nacht van 26 Juni werd over het lot van de Sovjet-Unie beslist, terwijl de twee tegenover elkaar staande strijdkrachten gereed waren om slag te leveren. Er werd echter geen schot gelost, want de spionnen van Malenkov hadden de spionnen van Beria, zelf een meester-spion, overtroefd en Beria werd gearresteerd, om tenslotte zelf terechtgesteld te worden. „Life" schrijft dat Rastvorov, als hoofd van de spionnagedienst in Japan, toegang had tot de geheimste inlichtingen in Moskou en dat hij in onafgebroken contact met de belangrijkste agenten uit Moskou stond.

In de laatste periode van zijn leven had Stalin het gehele bestuursapparaat gereorganiseerd, teneinde het gehele gezag, behalve zijn eigen persoonlijke macht, te verzwakken, en de rivaliteit tussen de „troonpretendenten" te verscherpen.

Beria, zo vervolgt het artikel in „Life", begon zijn complot door het ministerie voor staatsveiligheid en het ministerie van binnenlandse zaken samen te voegen en dit laatste te zuiveren van „algemeen gehate elementen". Hij deed verder een poging om steun bij het volk te vinden door een algemene amnestie te gelasten en de artsen van het Kremlin — voor het merendeel Joden — vrij te laten en te doen vrijspreken. Deze artsen waren beschuldigd aan aanslagen op de levens van Sovjet-leiders.

Tot de belangrijkste militaire medestander van Beria behoorden de commandant van het Kremlin en de commandant van Moskou en met medewerking van deze twee hoopte Beria in één enkele slag de regeringsleiders in handen te krijgen, alsmede de gehele stad. Met een klein aantal medestanders in de rest van de Sovjet Unie zou Beria de macht in handen nemen „tot in de verste uithoeken". Beria's tijd van actie kwam, toen Malenkov Vassily Stalin, een zoon van de dictator, van zijn post onthief. Generaal Pavel Artemiev, een van Beria's medestanders, zond toen twee divisies uit de provincie naar Moskou. Beria meende, dat hij met zijn aanhangers in Moskou en zijn ondergeschikten in alle delen van de Sovjet Unie en haar „satellieten" in enkele uren tijds zijn macht kon vestigen.

Volgens Rastvorov werd Malenkov door trouwe communisten, die tot in de samenzwering van Beria waren doorgedrongen, gewaarschuwd, en hij bracht zijn eigen medestanders op de hoogte. Hiertoe behoorden voor het merendeel de hoge beroepsmilitairen, die zich achter Malenkov schaarden in hun afkeer van Beria en zijn apparaat van terreur.

Tot hen behoorde ook maarschalk Zjoekov, de redder van Moskou en de veroveraar van Berlijn, die bij Stalin in discrediet was geraakt. Zjoekov en zijn meerderen, maarschalk Boelganin en maarschalk Vassiljevsky, waren het er over eens, dat de troepen in het district van Moskou niet te vertrouwen waren en daarom werden in het geheim twee gardedivisies uit de Oeral met pantserwapens naar Moskou ontboden.

Malenkov riep voor de 26ste Juni een voltallige vergadering van de centrale commissie van de partij bijeen. Toen Beria in het gebouw aangekomen was, werden de deuren door gewapende leden van het centrale comité versperd en toen Beria in de vergaderzaal onraad bespeurde en opstond om zich te verwijderen, werd terstond door Malenkov een uiteenzetting gegeven van Beria's „verraad aan de partij en zijn poging om zich boven de collectieve wil van de partijleiders te plaatsen"

Toen Malenkov zijn beschuldiging had uitgesproken, schreden de maarschalken Zjoekov en Koniev voorwaarts om Beria te arresteren. Beria begon hierop om genade te smeken en betuigde kruiperig zijn loyaliteit aan zijn oude kameraden. Hij werd echter door een zwaar gewapende groep weggeleid.

Toen Beria achter de tralies was, stortte zijn samenzwering ineen. Artemiev's twee divisies kregen nooit een kans en hij en zijn ondergeschikte bevelhebbers werden gedegradeerd, gearresteerd en later terechtgesteld. Onder bewaking van pantserauto's werden honderden arrestaties verricht. Beria's adjudanten werden ingerekend en er begon een jacht op grote schaal op zijn andere medestanders, hoog en laag. Al zijn afdelingen werden gezuiverd en Vassily Stalin verdween. Sindsdien is nooit meer iets van hem gehoord.

U.N.A. doet niet mee

S. Cruz. — De UNA hield een zeer druk bezochte openbare ledenvergadering op Santa Cruz. Door de voorzitter en andere leden van het UNA-bestuur werd de beslissing van het bestuur van de UNA medegedeeld, nl. dat deze partij géén medewerking zal verlenen aan het vormen van een regering door de heer Yrausquin.

Na de vergadering vertrokken de heren Schwengel, voorzitter, en Werleman, secretaris en fractieleider in de nieuwe Staten naar Curaçao, waar contact werd opgenomen met het KVP-bestuur, vertegenwoordigd door de voorzitter en vice voorzitter, de heren E.J. Morkos en H.M. van Delden. Bovenstaand bericht wint aan actuele betekenis, daar een plaatselijk ochtendblad hedenochtend meldt, dat de UNA nog niet besloten heeft om definitief „neen" te zeggen.

De Europese Conferentie

Overleg tussen NAVO-landen voor antwoord aan Rusland

Parijs. — Het Westerse antwoord op de Sovjet Russische nota inzake een Europese conferentie is opgesteld in nauw overleg met de andere Navo-landen — aldus een woordvoerder van de NAVO. Het principe van politiek overleg tussen de NAVO-landen is niet nieuw, maar dit is de eerste keer geweest dat rechtstreeks overleg is gepleegd. Alle NAVO-landen dienden nota's in waarin de uitnodiging van de hand werd gewezen.

In het Nederlandse antwoord zegt de Nederlandse regering dat zij verheugd is over de belangstelling voor het probleem Europese veiligheid. Zij is evenwel teleurgesteld dat de uitnodiging geen concrete voorstellen bevat, waardoor het moeilijk gemaakt wordt een positieve mening te vormen omtrent de vraag of de basis aanwezig is voor een vruchtbare conferentie.

De Sovjet Russische nota is er blijkbaar op gericht de ratificatie van de Parijse accoorden te voorkomen. De Nederlandse regering is er van overtuigd dat deze de grondslag vormen voor de oplossing van enige van de moeilijkste problemen. De Nederlandse regering is er van overtuigd dat de Europese veiligheid niet gediend zou worden door het opgeven van de defensie gemeenschappen die berusten op gemeenschappelijke idealen. De Nederlandse regering oordeelt de essentiële voorwaarden voor een conferentie als voorgesteld thans niet aanwezig. De zaak van de vrede zou slecht gediend zijn door een conferentie die in een mislukking zou eindigen. De Nederlandse regering hoopt dat de betrokken regering door geëingende onderhandelingen de noodzakelijke basis zullen voorbereiden voor het bereiken van overeenstemming, waardoor een redelijk vooruitzicht op het slagen van zulk een conferentie zou kunnen ontstaan. Zodra daaraan voldaan zal zijn, zal de Nederlandse regering met genoegen deelnemen aan een conferentie nopens het vraagstuk van de collectieve veiligheid in Europa.

Een zes-tal enthousiaste Nederlandse autopedrijders maakten een tocht van 400 KM rondom het IJselmeer. De jongste deelnemer is 18, de oudste 36 jaar oud.

Controverse Onassis-Peru wordt voortgezet

Lima. — De regering van Peru zal van de Grieks-Argentijnse reder Onassis een bedrag van $ 3 millioen eisen als vergoeding van de onkosten, die de Peruaanse regering moest maken voor het aanhouden van zijn walvisvaarders — aldus het Peruaanse blad „La Nacion".

Churchill vandaag 80 jaar

Vandaag is Churchill 80 jaar geworden. Dat is geen gewone gebeurtenis en daarom ontvangt de bekende staatsman ook geen gewone cadeau's. Uit alle delen van de wereld stromen geschenken binnen. Een daarvan is deze uit verschillende soorten chocolade vervaardigde bloemenmand met marsepeinen rozen, die een Poolse kleermaker uit Londen aan de jarige toezond.

„WINNIEHAHA", een vers op Churchill

Het Londense dagblad de „News Chronicle" heeft dezer dagen een hoogst merkwaardig vers gepubliceerd, dat ook wij onze lezers niet willen onthouden.

Onlangs heeft een neef van de Britse eerste minister gezegd dat Sir Winston, via een van zijn grootouders, enig Indiaans bloed in de aderen heeft. Deze opmerking heeft een anoniem dichter g inspireerd tot een prachtige variatie op het honderd jaar geleden ontstane gedicht „Hiawatha" van Longfellow. Het gedicht was geïllustreerd met een tekening van Churchill als Indiaans opperhoofd, een vredes-sigaar in de mond. Hieronder de tekst:

In the center of the village
In the wigwam of the wise ones,
Where the head men of the nation
Come to talk in solemn council,
Squats the old chief, Winniehaha,
Also known as Sitting Bulldog;
Squats and issues his instructions
To the lesser chiefs around him;
And the smoke curls gently upwards,
Upwards from his third Havana,
As he dishes out his orders
To the head men and the wise ones.

First he speaks to handsome Pinstripe*:
He who quietens the quarrels
Of the tribes in foreign countries.
Pouring oil on troubled waters;
Then to Rab†, the poker-faced one,
Winniehaha issues orders;
To another, and another,
Sitting Bulldog gives instruction
As he lights his fourth Havana,
And the smoke curls gently upwards,
At the council of the head men
In the wigwam of the wise ones.

Some there are with minds that wander
From the purpose of the pow-wow;
Minds that wonder: Will he give us
Just an inkling of the future—
Just an inkling, to be candid,
Of the date of his retirement?
Not that we would wish to rush him,
Wish to rush old Winniehaha,
Rush our splendid Sitting Bulldog
From the headship of the head men
In the center of the village,
In the wigwam of the wise ones.
Still, it's just a bit unsettling
Not to know when Winniehaha
Will give place to handsome Pinstripe.
Will he tell us? Will he tell us?

Winniehaha does not tell them,
Sitting Bulldog keeps his secret,
Does not tell the wondering wise ones,
Keeps his secret from the head men.
Once again a pow-wow closes
With the question still unanswered,
And the head men have no inkling,
And the wise ones are no wiser.
„Got a match?" asks Winniehaha
As the last one leaves the wigwam;
And he lights his fifth Havana,
And the smoke curls gently upwards.

* Sir Anthony Eden.
† R. A. Butler, de Britse minister van Financiën.

's-Gravenhage. — De begrotingen van oorlog en van marine zijn zonder hoofdelijke stemming door de Tweede Kamer goedgekeurd met de aantekening, dat de fractie van de Communistische Partij Nederland geacht wil worden te hebben tegengestemd.

Bijna de helft der Duitse TV-kijkers betaalt het kijkgeld niet. Dit betekent een verliespost van ongeveer 2½ millioen Mark per jaar.

Paus heeft een rustige nacht

Rome. — Zijne Heiligheid de Paus heeft opnieuw een rustige nacht doorgebracht, maar heeft nog steeds last van de hik. Een van de pauselijke secretarissen droeg vanmorgen de mis op in de kleine kapel naast de slaapvertrekken van de H. Vader op de derde verdieping van het Vaticaanse paleis. Later ontving de Paus een functionaris van het Vaticaan om belangrijke kerkelijke aangelegenheden te bespreken.

Strijdom volgt Malan op

Pretoria. — Als opvolger van dr Malan is verkozen Strijdom en niet, zoals de algemene verwachting was Havenga. Deze laatste heeft verklaard zich te zullen terugtrekken op een boerderij, die zijn eigendom is.

Strijdom is 61 jaar oud en een van de leiders van de Nationale Partij in Transvaal. Hij zal dus Malan als eerste minister opvolgen als deze zich terugtrekt. Men neemt aan, dat hij met grotere felheid dan Malan de apartheid in Zuid-Afrika wil doorvoeren.

's Gravenhage. — Volgens het centraal bureau voor de statistiek zijn de voorlopige gegevens over de waarde van de invoer in October 948 millioen (Ned.) guldens. Over September was dit getal 889 millioen.

De waarde van de uitvoer bedroeg in October 873 millioen en in September 763 millioen gulden. Het dekkingspercentage over October was dus 92% en in September 86%.

Federaties in Afrika

In hun koloniale politiek ten aanzien van Afrika stuiten de Britten herhaaldelijk op krachtig verzet van inheemse zijde. Dat is indertijd gebleken toen Londen de Federatie van Centraal-Afrika wilde tot stand brengen. Een federatie die gevormd moest worden uit de gebieden Noord- en Zuid-Rhodesia en Nyassaland. Vooral in het laatstgenoemde protectoraat heeft men zich aanvankelijk tegen de Engelse plannen gekeerd. Maar tenslotte is de unie van de drie staten, in October van het vorig jaar, toch een feit geworden. Intussen is in 1953 ook gesproken over een Federatie van Oost-Afrika, bestaande uit de kolonie Kenya, het protectoraat Oeganda en het trustgebied Tanganjika. Maar dit plan bleek minder eenvoudig te verwezenlijken en de bekendmaking van de Britse bedoelingen gaf aanleiding tot een spectaculaire affaire, die dezer dagen weer actueel is geworden.

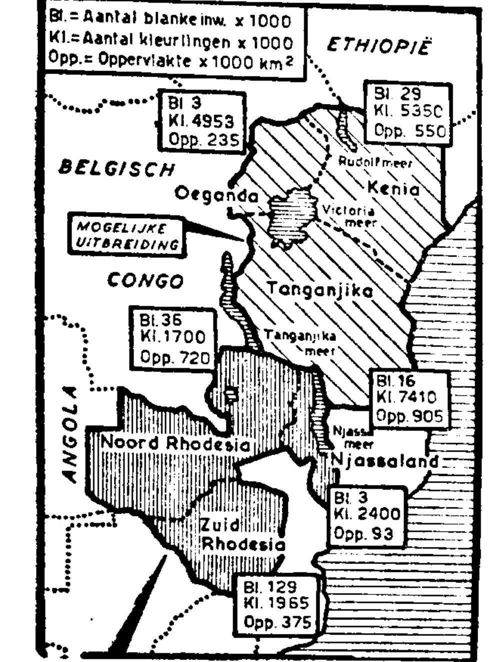
In Juli 1953 hield de toenmalige Britse minister van Koloniën, Lyttelton, een rede waarin hij verklaarde te hopen, dat Oeganda in Oost-Afrikaanse Federatie zou kunnen worden opgenomen. Die verklaring bracht onmiddellijk de bevolking van Boeganda, een van de vier provincies van Oeganda, in het geweer. Boeganda had altijd een bijzondere positie ingenomen in het Britse imperium. Het land had zelfs een eigen koning, de Kabaka genaamd, en een eigen parlement, de Lukiko. De Britse regering haastte zich te verkondigen, dat er nooit een federatie gevormd zou worden zonder de instemming van de betrokken volkeren. Maar de zaak was al aan het rollen gebracht. De Kabaka en de Lukiko weigerden nog langer met de gouverneur-generaal van Oeganda samen te werken. Daarop nam minister Lyttelton een drastisch besluit: hij liet de Kabaka op staande voet naar Londen overbrengen, waar deze sindsdien, met een gouvernementstoelage van ƒ 80.000 per jaar, in ballingschap heeft vertoefd. Lyttelton had gezegd dat zijn maatregel onherroepelijk was.

Maar daarmee was het geval niet afgedaan. De tegenstand in Boeganda nam toe. En in het Britse Lagerhuis kreeg Lyttelton, vooral van Labourzijde, felle critiek te verduren. Boeganda was steeds beschouwd als een gebied waar het koloniaal bestuur goed functioneerde. Het trof dus wel heel slecht, dat juist hier een conflict was geschapen.

Minister Lyttelton is inmiddels afgetreden en men heeft hem in de adelstand verheven. Hij werd opgevolgd door Lennox-Boyd, die dezer dagen terug kwam op het ongelukkige besluit van zijn voorganger ten aanzien van Boeganda. In het Lagerhuis werd, onder groot gejuich van de aanwezige leden, medegedeeld, dat de verbannen Kabaka weer naar zijn land zou mogen terugkeren. Daarmee zou alles weer in orde zijn geweest, als de Britse regering niet bepaalde voorwaarden verbonden had aan die terugkeer. De Kabaka zou zich namelijk moeten onderwerpen aan het gezag van Londen, vertegenwoordigd door de gouverneur-generaal. Toen deze gouverneur-generaal, Sir Andrew Cohen, de nieuwe beslissing aankondigde, werden zijn woorden allerminst enthousiast ontvangen. Luide protestkreten maakten het hem onmogelijk zijn boodschap over te brengen. Met de tekst van zijn toespraak in de hand trok hij zich verontwaardigd terug. Opnieuw had de Engelse regering dus het psychologisch effect van een maatregel inzake Boeganda onderschat. Hoe dit alles af zal lopen valt nog niet te voorspellen. Een ex-premier van Boeganda heeft gezegd, dat de Kabaka niet op het huidige voorstel kan ingaan. Maar andere waarnemers zijn van mening, dat de nieuwste Engelse suggestie tenslotte wel zal worden geaccepteerd.

Dit zou betekenen, dat de inwoners van Boeganda hun streven naar onafhankelijkheid voorlopig moeten prijsgeven, omdat Engeland het koninkrijkje voortaan in sterkere mate als een deel van Oeganda wil beschouwen. Maar ontevredenheid zal er uiteraard in Boeganda blijven bestaan.

Het oude Britse plan voor een Federatie van Oost-Afrika zal overigens lang op verwezenlijking moeten wachten, gesteld dat er ooit iets van terecht komt. Eerst zal namelijk de orde en de rust in Kenya hersteld moeten zijn. De terreur van de Mau Mau heeft in dit land een chaos geschapen. En de tegenstelling tussen Britten en inheemsen is hier door het stoken van extremisten, op de spits gedreven. Een vereniging van Tanganjika en Oeganda met Kenya is uiteraard ondenkbaar, zolang de situatie in de laatstgenoemde kolonie niet is genormaliseerd.

Recht tot 't hart

— Er zijn in dit leven vele havens, doch slechts één is de veilige.

Eerste Sectie van Mariaal Congres

Wetenschappelijk Sumposion over Dogma, uniek gebeuren voor Curacao

De fraaie hal van het Radulphus-college, die wij gisteravond betraden vormde een passende ouverture van de stijlvolle avond, die in het kader van het Maria-Congres in de aula van deze "Tempel of learning" volgde. Zeer velen — naar schatting een 300 personen — hebben uit deze vergadering der eerste Sectie indrukken opgedaan, die wel uniek zijn op Curaçao en die hun daarom zonder twijfel nog lang zullen bijblijven.

Toen Zijne Exc. de Gouverneur, vergezeld van zijn echtgenote en Adjudant tegen 8.25 uur de aula betreden had, werd de vergadering geopend door de **Zeer Eerw. P.W. Brada,** die de zitting ook op vlotte wijze leidde.

Spreker constateerde dat katholieke intellectuelen, helaas, al te weinig belangstelling plegen te hebben voor het dogma en dat het daarom goed is dat het leerstuk der Imaculata eens wetenschappelijk belicht wordt.

Deze belichting geschiedde **theologisch** door de **Zeer Eerw. P. Dr C. Micklinghoff,** die uitging van de formulering, welke in de bulle „Inefabilis" aan het leerstuk gegeven wordt. Hij analiseerde de schriftuurlijke basis er van in een bespreking van het z.g. Proto Evangelie (Genesis 3) en de begroeting van de Engel in het eerste Hoofdstuk van het Lucas-Evangelie.

Spreker stelde vast, dat geen der genoemde pericopen de Onbevlekte Ontvangenis uitdrukkelijk aanduidt, maar dat de Apostolische Traditie in het Geloofs-groeiproces van de onder de leiding van de H. Geest staande Kerk, het leerstuk, dat in genoemde teksten als in kiem besloten lag, er uit heeft doen opbloeien.

Spreker schetste vervolgens dit groeiproces en toonde aan dat de concretisering van het Leerstuk stuitte op de vaststaande katholieke waarheden over de algemeenheid der Erfzonde en de algemeenheid van Christus' verlossing. Het was de grote verdienste van de Franciscaanse theoloog Johannes Ouns Scotus geweest, dat hij bewees, hoe de Onbevlekte Ontvangenis niet in strijd is met beide leerstellingen.

Mevr. W. ten Velden zorgde voor een aesthetisch intermezzo met een fijnzinnige declamatie van: „Zo net als nieuwe sneeuw" door Joost van de Vondel, „Gulden-Mis" van Gerard Wijdeveld, en „Maria bij Elisabeth" door Anton van Duikerken.

Dr **F.H.J. Lemmink** schetste vervolgens de **geschiedenis van het dogma.** Spreker onderscheidde in het Proto-Evangelie een sensus litteralis en een Sensus mysticus en releveerde hoe, zowel Evangelisten als de kerkvaders deze Sensus mysticus hebben benadrukt.

Via Augustinus (gestorven 430) en het Algemeen Concilie van Efese (431) volgt hij de ontwikkeling der „Theotokos" d.i. de Moeder Gods gedachte, die de basis werd van een snel ontwikkelende en diep wortelschietende Mariadevotie.

In de hoge Middeleeuwen werd deze devotie beïnvloed door de hoge achting, welke de ridders de vrouw toedroegen en Spr. wees op de talrijke legenden, die dit bewijzen. Ook hij ging uitvoerig in op de beslissende strijd tussen de Dominicaanse en Franciscaanse theologen in de 13de en 14de eeuw. Hij wijst op het destructieve standpunt van het Protestantisme, dat practisch de gehele Mariologie over boord wierp en op de Contra reformatie, die als katholieke reactie hierop zowel de Maria-devotie zuiverde van te volkse bijgelovigheden alsook het leerstuk der Onbevlekte Ontvangenis kristalliseerde.

Toen eindelijk in 1854 Paus Pius IX, de mening der Katholieke Kerk peilde t.a.v. dit leerstuk, kwamen slechts 3 antwoorden binnen, welke zich tegen het dogma uitspraken.

„Memerare o Maria", getoonzet door Abbé Hecht en gezongen door het Fraterskoor zorgde voor een interlude, waarmee als laatste spreker de Zeer Eerw. P.A. Erkamp de betekenis van dit dogma voor ons leven belichtte.

Spreker wees er op, dat de Onbevlekte Maagd als voorbeeld en ideaal een zekere averechtse uitwerking kan hebben op de gelovige in zover haar Onbevlektheid hen eerder als onbereikbaar ontmoedigt en afstoot. Dit wordt veroorzaakt doordat men het „Tota pulchra" te negatief als „vrij van zonden" interpreteert en niet positief als „geheel op God gericht en met Hem verbonden". Het Theocentrisch karakter van Maria's heiligheid wordt te veel uit het oog verloren vooral in deze anthropocentrische tijd.

Spreker illustreert met vele voorbeelden, hoe anthropocentrisch de moderne mens wel is, zelfs in zijn godsdienstig leven en benadrukt, dat, ofschoon wij zeker de H. Maagd niet kunnen evenaren, in haar Onbevlektheid, wij haar wel als voorbeeld en ideaal kunnen stellen in onze gerichtheid op en verbondenheid met God.

Omstreeks 10.10 uur nam P. Brada het woord om de organisator van het Congres, de heer H. Hermans, en alle medewerkenden te bedanken en de hoop uit te spreken, dat zulk een intellect sumposion als dit zich moge herhalen. Hij sloot de bijeenkomst met de Christelijke groet.

Van de 64 velden

Schaakclub „Curaçao" wint beker van tientallenwedstrijden

Emmastad. — Gisteravond hield de Nederlands Antilliaanse Schaak Bond in het repetitielokaal in Emmastad haar laatste wedstrijd om de beker tussen het eerste tiental van schaakclub Curaçao en dat van schaakclub Dr Max Euwe.

Daar club Curaçao, onafhankelijk van de uitslag van deze wedstrijd, de beker al had veroverd, reikte de heer J. de Vries, voorzitter van de N.A.S.B. met enkele passende woorden bekers uit aan de heer Hudson, leider van het eerste tiental van Curaçao, en aan de heer Schöttelndraier, leider van het tweede tiental van Max Euwe.

De heer de Vries wenste de clubbesturen geluk met het behaalde resultaat en memoreerde de harde, maar eerlijke strijd, die hieraan voorafging. Hij hoopte, dat deze wedstrijden er toe bij zouden dragen, dat het schaken op Curaçao in grotere mate beoefend zou worden en hij wekte de leden op, om de wedstrijdavonden regelmatig te bezoeken en kennissen naar de wedstrijd avonden mede te nemen.

Na deze woorden zette het eerste tiental van Curaçao en Max Euwe zich achter de borden om de laatste wedstrijd van deze competitie uit te spelen.

Hier onder laten we de gespecificeerde uitslag van deze wedstrijden volgen.

Soeterboek — van Herksen	1— 0
Avis — de Koning	½—½
Keur — Meit	1— 0
Lemmens — Hudson	1— 0
Harms — v.d. Mark	0— 1
le Groot — Moron	0— 1
ten Houting — Zonenschain	0— 1
Bruin — Fruchter	½—½
Prinsen — J. de Vries	0— 1
Frisnigt — de Leon	0— 1

Curaçao won derhalve met 6 tegen 4 punten de wedstrijd. Wij vestigen er nog de aandacht op dat de beker, die het eerste tiental van Curaçao kreeg de z.g. Hoedemaker Wisselbeker is, terwijl de beker van het tweede tiental, een vaste prijs is.

De voorzitter van de NASB, de heer de Vries, reikt de bekers uit aan de team-aanvoerders van de deelnemende tientallen, de heer Hudson (links) en „Schöttelndraier (rechts).

Open brief van Sint Nicolaas

Beste Mensen op Curaçao,
Het is mij een behoefte U allen dank te zeggen voor de buitengewoon prettige ontvangst, die U mij hebt bereid.

In 't bijzonder gaat mijn dank uit naar de Autoriteiten, die mij op 't Gouvernementspaleis ontvingen, naar de organisatoren, naar de Politie, naar de onvermoeibare Padvinders en de meisjes van Villa Maria, naar de jeugdige zangertjes, naar de handel en voorts naar allen, die achter de schermen tot 't welslagen van deze verrassing hebben meegewerkt.
Ook Piet is U zeer dankbaar.

Sint-Nicolaas.

Maria-uitzending

Willemstad. — Zondagochtend 11.30 uur zal voor d eCurom een samenvatting gegeven worden over het door de KRO in het vorige jaar uitgezonden radio hoorspel „Maria in de loop der eeuwen". Deze uitzending is om 11.30 uur te beluisteren.

Curaçaose boten naar Bonaire

Willemstad. — Zaterdagmiddag zagen wij van het Spaanse water drie motorboten vertrekken op weg naar Bonaire. De drie boten werden resp. bestuurd door de heren Galmeyer, Pancho da Costa Gomez en Palacios, resp. in een 33, 26 en 24 voet boot.

Het vertrek was in de namiddag 15.00 uur, precies 17.30 uur meerden de boten aan de steiger te Kralendijk. De aankomst van de drie Curaçaose motorboten trok van de zijde van de bevolking veel belangstelling.

Hoe de Antillen sparen

Willemstad. — In October werd totaal fl 288.098,55 ingelegd en fl 269.824.20 terugbetaald.

De ingebrachte gelden voor de diverse eilanden waren als volgt verdeeld:

Curaçao fl. 185.543, 77 (fl. 222.873.40)
Aruba fl. 73.392,30 (fl. 34.442.75)
Bonaire fl. 9.375.50 (fl. 6.145.—)
St. Maarten fl. 5.120,45 (fl. 3.011.—)
Statius fl. 12.815,18 (fl. 2.847.50)
Saba fl. 1.851.35 (fl. 504.55)
Totaal werd t/m October fl. 2.928.441.74 ingelegd en fl. 3.006.508,58 terugbetaald.
(De tussen haakjes geplaatste bedragen corresponderen met de terugbetalingen).

Aanbesteding

Willemstad. — Gisteren werd de aanbesteding gehouden voor het bouwen van een Paviljoen voor het Gouvernementsgesticht te Groot Kwartier.
Er werd als volgt ingeschreven:
Lenderink *ƒ* 91.400.—; **C. P. Nederhorst** *ƒ* 91.943.—; **Rijksdijk** *ƒ* 94.000.—; **v.d. Kwast** *ƒ* 95.700.—; **Bohama** *ƒ* 98.000.—; **Curaçao** *ƒ* 102.200.— en **Abéén** *ƒ* 107.700.—.

Grasshoppers definitief op 30 December op Curaçao

Willemstad. — Van het voetbalfront valt nog niet veel nieuws te vermelden. De voorzitter van de C.V.B. bevindt zich nog steeds in Europa, o.a. worden daar de mogelijkheden tot het houden van de z.g. „rijksspelen" besproken. De Zwitserse ploeg, „Grasshoppers" worden definitief op 30 December a.s. op Curaçao verwacht. Omtrent de onderhandelingen met een Zweedse, Hongaarse en Oostenrijkse ploeg (Wacker?) kon men ons nog niets mededelen. Deze onderhandelingen zijn nog steeds gaande.

Onhandelbare zoon

Willemstad. — Mevr. G.B.L. verzocht onderhouding van haar 18 jarige zoon. Deze zou om 4 uur 's nachts het huis hebben verlaten, en toen zijn stiefvader hem wilde tegenhouden begon zoonlief met hem te vechten.

Het weer

Max. temp. 30.2 C (86.4 F), min. 24.8 C (76.6 F) en gem. 27.4 C (81.3 F). Max wind 23., min. 10 en gem. 17 knopen Vochtigheid 77%. Neerslag sporen. Helder 4, licht bewolkt 18, bewolkt 2 uren
Hato: Vliegtuigen 13 in en 11 uit Passagiers landend 103, vertrokken 77 en doorgaand 114.

Ziekenuitzending

Willemstad. — Hedenochtend sprak voor de Curom mevr. A. Kroon in de ziekenuitzending over het Maria-congres dat op Curaçao gehouden wordt.

Koe aangereden

Willemstad. — Op de weg naar Montagne werd een koe door een autobus aangereden. De chauffeur verklaarde, dat een jongen de koeien de rijweg had opgedreven en dat hij niet bijtijds kon stoppen. De schade bedraagt *ƒ* 300.—.

Losgebroken paard

Willemstad. — Gisteren omstreeks 18.30 werd op de Schubappelweg een paard, dat losgebroken was, door een dumptruck aangereden. Het beest kwam hierdoor met een smak tegen een passerende autobus aan. Het paard liep enkele huidwonden op, en de autobus een schade van *ƒ* 100.—.

AGENDA

WEST-END:
„Slight case of larceny", 19.00 en 21.00 uur
CINELANDIA:
„Beyond glory"; 19.00 en 21.00 uur
ROXY:
„Hondo"; 19.00 en 21.00 uur
Caribe
„Fast company"; 20.00 uur
REX:
„Ride Clear of Diablo"; 20.00 uur.
ROYAL:
„In old Amarillo"; 20.00 uur
Theater Suffisant:
„Star of Texas"; 20.00 uur.
Philomenaschool Steenrijk:
Sectievergadering Maria Congres 20.00 uur.
St. Martinusgesticht:
Sectievergadering Maria Congres 20.30 uur.
APOTHEKEN.
De nachtdienst wordt waargenomen in Otrabanda door Botica Central; Bredestraat 45, tel. 3231, in Punda door Botica Popular, Columbusstraat 15, tel: 1269.
WIT GELE KRUIS:
De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster van Agtmaal, Nieuwindtstraat 22a tel: 3773.

Onderzoek geloofsbrieven

Er schuilen nog addertjes onder het gras

Willemstad. — Op 7 December, krachtens het daartoe strekkend Landsbesluit van 13 November regelende de ontbinding der Staten, het nieuwe college optreden. Gelijk wij reeds melden schrijft de Landsregeling voor, dat binnen één maand na de verkiezingen de nieuw gekozenen hun geloofsbrieven moeten indienen. Een en ander impliceert, dat de in het betrokken Landsbesluit neergelegde datum van 7 December niet overeenstemt met de wettelijke termijn, die in dit geval vóór 16 December ligt.

Nu schuilen er bij het optreden van de nieuwe staten enkele addertjes onder het gras. Op 7 December zal het dan aanwezige oudste lid der staten een commissie dienen te benoemen, die de ingediende geloofsbrieven zal onderzoeken.

Bedoelde commissie kan dan alleen haar fiat aan de geloofsbrieven verlenen, indien quorum aanwezig is. De regeringspartijen dienen dus „au grand complet" aanwezig te zijn.

Voorts moeten de regeringspartijen vóór 7 December precies weten wie wèl en wie niet in de Staten komen, dus welke statenleden uit de groepering eventueel in aanmerking komen voor een ministerszetel.

Immers, indien de statenleden-landsministers van straks eerst zitting nemen in het kabinet zonder vooraf voor remplacante te zorgen, is het bereiken van quorum niet meer mogelijk en zal de NVP oppositie deze gelegenheid met beide handen aangrijpen om de staten tot werkeloosheid te dwingen.

Gestolen rijwiel terecht

Willemstad. — De Kinder- & Zeden politie hield gisteren de 15-jarige P.M.J. aan, die er van verdacht werd een rijwiel te hebben verduisterd. Hij bekende het inderdaad zeven weken geleden van het Jonge Wacht clubhuis te hebben weggenomen. De K.Z.P. is thans bezig de eigenaar ervan op te sporen.

Oneerlijke wisselloper aangehouden

Willemstad. — De vertegenwoordiger van de Linea Aerea Postal Venezolana deelde de Recherche mee, dat zijn wisselloper die een bedrag van *ƒ* 596,— had moeten innen, niet meer op het kantoor verschenen was. Deze heer A.J.B. genaamd is inmiddels naar Aruba vertrokken, en werd daar aangehouden met nog *ƒ* 4,— in zijn bezit.

Jan Boutmy ongeslagen kampioen floret heren

Willemstad. — Bij de gisteren gehouden wedstrijden om het personele kampioenschap Floret heren, kwamen op de loper 12 schermers. Er werd geschermd in een poule, maar op twee lopers. Jan Boutmy, die deze avond zeer goed op dreef was, wist eenegelagen als kampioen te eindigen, op de voet gevolgd door zijn broer Bob, die als 2e eindigde met slechts een verloren partij en wel tegen de kampioen.

Men heeft kunnen genieten van vele goede spannende en sportieve partijen. O.a. de partij tussen Jan Boutmy en Tom Groot, welke met 5—4 in het voordeel van Jan eindigde, stond op hoog peil.

Bob Boutmy vertoonde staaltjes van zeer goed floretschermen en hij had het minste aantal ontvangen treffers. Tom Groot eindigde met 7 gewonnen partijen gelijk met George Statius Muller, maar met minder ontvangen treffers als 3e. Verder willen wij nog noemen onze Juniorenkampioen Robert Szepomsky, die zich in dit seniorengezelschap best thuis gevoelde.

Als hoofdsecondanten traden deze avond op de heren Boutmy, Kees Luckman en Maitre Hoevers.

De wedstrijden, die op de banen van Kwiek begonnen waren, moesten vanwege de regen worden geschorst en werden voortgezet in het Gymnastieklokaal van de school op Julianadorp.

De volledige uitslagen luiden:
Kampioen Jan Boutmy met 11 gewonnen partijen; 2) Bob Boutmy met 10; 3) Tom Groot met 7; 4) Georg Statius Muller met 7; 5) J. Lenderink met 6; 6) A. Jesserun met 5; 7) A Irausquin met 5; 8) N. Hilhorst met 5; 9) George Quast met 4; 10) A. Szepansky met 4; 11) O. Rigaud met 2 en 12) Hornman met 0.

Wie gaan in Holland statuten?

Willemstad. — Verschenen is een landsbesluit waarin de gezaghebbers van Curaçao en Aruba, alsmede de voorzitters van de in de nieuwe Staten gekozen politieke groeperingen worden afgevaardigd voor het bijwonen van de bevestiging van het Statuut op 15 December a.s. in den Haag.

Ook de Algemeen Vertegenwoordiger wordt in dit kostbaar Landsbesluit opgenomen.

Aangewezen zijn derhalve mr dr M.F. da Costa Gomez, als voorzitter van de demissionaire Regeringsraad. Zou vóór 15 December een nieuwe Voorzitter van de Regeringsraad reeds in functie zijn, dan gaat mr dr M.F. da Costa Gomez als voorzitter van de NVP mede.

Voorts zijn aangewezen N. Debrot (algemeen vertegenwoordiger), C. A. Eman, plv. voorzitter van de AVP, L.D. Gerharts, P. v.d. Hoeven (plv. voorz. van de COP), E. Jonckheer, W. Lampe, E.J. Morkos, Werleman en J. Yrausquin.

Ten aanzien van de algemeen vertegenwoordiger kan worden gezegd dat ook hij vervangen zou kunnen worden, indien vóór 15 December een nieuwe vertegenwoordiger zou worden aangewezen.

Filmliga vertoont weer Franse films

Asiento. — Wij waren gisteren in de gelegenheid kennis te nemen van het filmprogramma, dat de Filmliga haar leden morgenavond in het Theater Asiento zal aanbieden. Onder de verzameltitel: „Les crimes de l'amour" brengen de regisseurs Alexandre Astruc, en Maurice Clavel te samen met Maurice Barry respectievelijk een film naar een verhaal van Barbey d'Aurevilly, getiteld: „Le rideau cramoisi", en van Stendhal, onder de titel: „Mina de Vanghel".

Wij zijn het zonder voorbehoud eens met de critiek op deze tweeling-film van de Nieuwe Rotterdamse Courant, welke critiek in het rondschrijven van de Filmliga aan haar leden is opgenomen. „Le Rideau cramoisi" is beter geslaagd dan „Mina de Vanghel". Niet alleen dat deze film een veel sterkere vormgeving vertoont en de maker zich veel meer beheerst heeft bij het zich bedienen van de hem ten dienste staande technische en artistieke middelen, maar ook munt de film uit door een verbazingwekkende originaliteit. Geen der optredende figuren spreekt namelijk een woord. En als de stem van de explicator nu en dan de episoden niet aaneen bond, zou de film stom zijn. De regisseur heeft willen aantonen, dat bewegende beelden alleen, alles kunnen uitdrukken, wat de kunstenaar aan schoonheid op anderen wil overdragen.

„Mina de Vanghel" staat op een iets lagere trap, doch detoneert geenszins. Meer dan het werk van Astruc rechtvaardigt deze film de verzameltitel: „Les crimes de l'Amour". Want hier leidt de liefde tot zelfmoord. En het is maar gelukkig, dat dit als een „crime" wordt aangeduid.

Het programma wordt voorafgegaan door een muzikale impressie: „Impressions de Debussy", en is weer zoals wij dat van de Filmliga gewend zijn: van hoogstaand gehalte en een rit naar Theater Asiento ten volle waard.

Maria Congres

Wagenspel gaat niet door

Willemstad. — Het Algemeen Secretariaat van het Maria Congres deel mede officieel bericht te hebben ontvangen, dat het Wagenspel „Mari di Malpais", dat in het kader van het Mariacongres werd aangekondigd, noch op de aangekondigde datum van 3 December, noch binnen het kader van het Mariacongres zal worden opgevoerd. De R.K. Vereniging van Onderwijzend Personeel „Don Bosco", die zich met het wagenspel had belast, zal nadere mededelingen omtrent de juiste datum van opvoering doen.

Het Secretariaat deelt voorts mede dat suggesties als zou het Cultureel Centrum Curaçao enige rechtstreekse bemoeienis hebben gehad met het Maria Congres of met de opvoering van het wagenspel onjuist zijn. Omtrent de oorzaak van het uitstel van de opvoering kan slechts worden medegedeeld, dat de spelers het stuk voor 8 December nog niet in voldoende mate kunnen hebben ingestudeerd om een opvoering te rechtvaardigen.

Bij nadere informatie blijkt ons, dat de moeilijkheden, ontstaan bij de voorbereiding van het wagenspel, sterk remmend hebben gewerkt op de paraatheid van de spelers. Weliswaar werden deze moeilijkheden, die alle van buiten kwamen, met prijzenswaardige bereidwilligheid en voortvarendheid van alle kanten telkens weer opgelost, maar de spelers en de regisseur konden niet meer in dit tempo volgen.

Wij blijven het echter betreuren dat de opvoering buiten het kader van het Maria-Congres en van het Mariale Jaar zal vallen, te meer waar reeds in het begin van dit jaar besloten werd tot opvoering. En wij betreuren het ook, dat de opvoering van dit spel nu geplaatst is op een zodanig tijdstip, dat een ander, eveneens in het Papiament geschreven stuk en onder leiding van dezelfde regisseur, uitgerekend drie dagen tevoren tot driemaal toe wordt opgevoerd.

Pastoor v.d. Looy teruggekeerd

Willemstad. — Heden keerde per K.L.M. van vacantie op Curaçao terug de Zeer Eerw. Pastoor Clemens v.d. Looy, die zijn oude functie als Pastoor van Pietermaai weer zal hervatten.

MODE-PLAGIAAT

Parijs. — De Franse politie heeft een trietal Parijse vrouwen gearresteerd, die er van verdacht worden deel uit te maken van een groep, die zich bezig hield met het maken van ongeoorloofde copieën van mode-ontwerpen, gemaakt door Jacques Fath, Christian Dior en Pierre Balmain. De copieën werden naar Zuid Amerika, Spanje, Noord Afrika en de Franse provincie verkocht.

Londen. — De chefs van de Britse generale staf hebben bij de regering een plan ingediend tot reorganisatie van de strijdkrachten in het licht van de ontwikkeling op het gebied van atoomwapens en geleide projectielen.

Koningin Elizabeth spreekt troonrede uit

Londen. — H.M. Koningin Elizabeth heeft heden haar troonrede gehouden. Wat betreft de buitenlandse politiek zeide H.M., dat de versterking van de Westerse eenheid de basis vormt, waarop een overeenkomst met de Sovjet-Unie gezocht kan worden.

Zij gaf haar ministers opdracht voort te gaan met hun pogingen de veiligheid en welvaart in Zuid-Oost-Azië te bevorderen en grote aandacht te besteden aan de naleving van de overeenkomsten van Genève. De Britse regering zal grote aandacht besteden aan de overeenkomsten van Londen en Parijs voor de herbewapening van Duitsland.

Wat betreft de binnenlandse politiek kondigde H.M. een verhoging van de ouderdomspensioenen aan en de invaliditeits- en ziekte-verzekeringen. Bevordering van vrije handel en vrijer geldverkeer behoren eveneens tot de zaken, die de Britse regering in het komende jaar zal trachten te steunen.

Ex-commissaris Dides ontslagen

Parijs. — De commissaris van politie Jean Dides, die in September j.l. geschorst werd nadat geheime documenten over de nationale defensie bij hem waren aangetroffen, is thans ontslagen — aldus is door het Franse ministerie van binnenlandse zaken bekend gemaakt.

Dides was een van de hoofdgetuigen in het onderzoek naar het uitlekken van defensiegeheimen, die op besloten bijeenkomsten van de nationale Verdedigingsraad werden besproken.

Japanse premier Josjida neemt ontslag

Tokio. — De Japanse premier Josjida diende Zondag officieel zijn ontslag in als leider van de liberale regeringspartij. Hij wordt als zodanig opgevolgd door de vice-premier Taktora Ogata. Het bestuur der partij zal de nieuwe conservatieve democratische partij tot een fusie uitnodigen. In deze fusie ziet men een middel om een einde te maken aan de politieke onvastheid. Men hoopt daarmede een ontbinding van de Kamer of een regeringscrisis te kunnen afwenden.

Wallstreet breekt record van 1929

Het Dow Jones-gemiddelde voor industriële fondsen is op de beurs van New York gekomen tot 382 d... 1 punt hoger dan het hoogste punt van 1929.

Na het bereiken van deze top in 1929 daalde het gemiddelde in de tijd van 3 jaar tot 40. Nu na 22 jaar, werd dus wederom hetzelfde niveau bereikt, ofschoon de omstandigheden dermate verschillend zijn, dat men niet zonder meer een parallel kan trekken.

Willemstad. — De Mobiele Brigade maakte gisteren 11 P.V.'s op, moest 18 maal assistentie verlenen, en deelde 2 waarschuwingen uit.

VAART EN VLUCHT

Tankschepen 11 (in) 9 (uit); Vrachtschepen 5 in, 2 uit; Zeilschepen 5 in, 3 uit. Er landden 13 pass., 326 kwamen er in transito en 9 vertrokken er.

Raul Römer op Openingsavond van Maria Congres over: Maria i Corsou

Willemstad. — De laatste spreker op de Openingsavond van het Maria Congres was Raoul Römer. Na hetgeen mr L. A. L. Weeber, Gouverneur Struycken en Hilda Donker in uitstekende redevoeringen reeds gezegd hadden, leek het op het eerste gezicht voor hem niet zo gemakkelijk evenals zijn voorgangers de aandacht van het grote auditorium te boeien. Doch de wijze waarop hij in zijn moedertaal over het thema: „Maria i Corsou" uitweidde, was zó pakkend en sprak de toehoorders zó aan, dat zij tot het einde toe geboeid bleven luisteren en de Papiamentse spreker met een dankbaar applaus beloonden. Het is mede om die reden, dat wij hieronder de rede in het Papiamento weergeven.

Ki relashon tin entre María i Corsou? Klaro, e mes un relashon ku tin entre María i tur lugá na mundu. María komo Mama di Dios i nos tur komo su yunan. Ma tin un relashon espesial entre María i Corsou, algu ku ta pone nos pensa: Es aki ta un relashon di María ku nos so? Por ta ku ora nos tende e pregunta aki nos lo bisa: Aki na Corsou nos tin lugá ku ta karga nomber di María; i Papiamentu tin espreshon ku ta konsistí di nomber di María. . Kuantu be pa día nos no ta bisa „Abemaría", den tur sorto di situashon, hopi biaha sin pensa mes. Ta es aki anto ta un kos espesial di nos? Mi no ta kere, pasobra ta un kos ku nos no ta haña den tur pueblo katóliko.

Tòh, tur hende tin nan moda espesial di pensa, di sufri, di gosa, di sklama na shelu, di gradisí Dios, tambe nan moda espesial di alabá María, rog'ele, yam'é danki. Es ei anto ta un kontakto espesial di kada hende ku María, un relashon espesial individual. Ma nos tur sa ku miembronan di e mes un komunidad, maske kada un tin su moda espesial ku ta distingi'é di tur otro, tòh nan ta influenshá otro asina tantu, ku nan ta lanta ku hopi idea i sintimentu komún. Tambe den nan kontakto ku María nan tin hopi kos komún. Es aki anto ta un relashon espesial entre María i un komunidad, un pueblo. I den e sentido aki nos por bisa ku tambe entre María i Corsou tin un relashon espesial.

Ma ta masha difísil pa determiná presis ta kon e relashon aki ta. I no ta kos ku nos lo okupá nos kun'é tampoko awor aki. Loke si nos ta kunos moda di ser ta dependé hopi di sirkunstanshanan ku nos ta haña nos aden, tantu individual komo pa entero komunidad. I asina nos por dedusí ku relashon espesial entre María i Corsou ta dependé tambe di sirkunstanshanan espesial ku Corsou ta haña aden awor, i ku lo e bin haña'é aden añanan ku ta serka.

Pa aklará e asuntu aki un tiki, laga nos tira un bista riba païsnan latin di Merka ku ta rondoná nos. Ei nos ta mira kon delaster tempu tin kambio mashá profundo ta tuma lugá. Modernisashon tékniko, industrialisashon, ta pone ku henter tipo di bida ta troka; hopi aspekto di bida ku den kurso di historia nos a yega na konsiderá komo „aspekto esensial di pueblonan latino", ta desaparesé i otro kos ta bira na nan lugá. Bou di e preshon tékniko internashonal aki nos por weta anto ku na hopi país latino ta presentá kambio ku sin nos ke ta sugerí nos e palabra „delatinisashon". Ta un palabra ku ta zona desagradabel pa un oíd latino, i pesei na kabamentu nos lo bolbe riba e punto aki.

E delatinisashon aki nos ta presensi'é tambe aki na Corsou. Debí na nos posishon geográfiko i nos desaroyo históriko-polítiko nos tin asina tantu kontakto ku pueblonan no-latino, tanto di Merka komo di Europa, ku aki nos ta haña mas influensha di delatinisashon aínda ku na otro lugá. I es aki anto ta nos situashon espesial.

Awor nos lo purba analisá e situashon aki mas detayá. Kambionan material nos no tin mester di splika; tur hende por señalá nan mesora. Ma e kambio materialnan aki ta trese kambio espiritual ku ta muchu mas kompliká i na mes tempu muchu mas importante. Nos komunidad, ku awor ta mas independiente, mester bira tambe un komunidad mas kompleto, ku aktividad riba tur tereno. I den e komunidad nobo aki, den e aktividad públiko mas kompleto, posishon di muhé ta bira día pa día mas importante i komo konsekuensha di es ei relashon entre hòmber ku muhé ta troka. E kambio di posishon di muhé den bida públiko ta trese kambio di su posishon den bida di kas, di famía, ma tambe e ta trese kambio den kontakto personal entre kada hòmber i kada muhé.

Laga nos hasi un komparashon ku algun aña pasá.

Kiko prinsipalmente taba ta papel di muhé den nos sosiedad? E promé hende ku nos ta pensa n'e ta nos MAMA, persona sagrado. Lantando den famía na kas nos tin ku konsiderá nan muhé tambe, ku nos ta dispuesto na protehé i defendé, te día nan bira MAMA di famía, persona sagrado. Después ta komprometida, e MUCHA MUHE BIRGINAL ku pa nos ta persona sagrado, i ku después, den matrimonio, ta bira MAMA di nos yunan, persona sagrado, i te na sierto punto, nos mes su segundo mama. Relashoná ku e sírkulo sagrado aki, sírkulo maternal-birginal, tin sobrá famíanan hopi yegá i konosí íntimo.

Es aki taba ta punto di bista di hòmber, ma tur hende muhé por analisá pa nan mes kon nan aktitud pa ku hende hòmber taba ta keda determiná pa e posishon den sosiedad ku nan taba tin sigún nos a kaba di splika.

Komo símbolo di e sírkulo sagrado, komo su ehèmpel, komo yudansa i konsuelo den kaso ku tin peliger pa e sírkulo sagrado, nos ta akudí na María, Mama i Birgen, e persona di mas sagrado despues di persona divinonan, representante di nos sírkulo sagrado maternal-birginal.

Tur otro hende muhé ku no ta pertenesé na e sírkulo sagrado chikitu ku nos kada un, kada hòmber, tin reserva pa nos mes, ki relashon nos taba tin ku nan? Nada mas ku relashon ku sivilisashon taba ta exigí di nos, relashon ku según nos urbanidad nos tin ku tur hende. Si alguna bes nos permití nos otro relashon, hopi biaha e aki taba ta bira, o mihó, taba ta degenerá bira un asunto ilísito, kontrast kruel ku e relashon ku nos sírkulo sagrado.

Ma awor, kon kos ta birando poko poko aktualmente?

Komo konsekuensha di e kambionan sosial ku nos a señalá, a nase un relashon enteramente nobo, un relashon ku ta posibel, entre kada hòmber i kada muhé. Un relashon ku ta resultá di puestonan ku awendía hende muhé ta okupá, mester okupá; di mihó instrukshon pa muhé na skolnan. Un relashon ku ta basá mas riba igualdad ku proménan aya. Hende muhé awor ta bin okupá posishon di kolega, di konsehera, di amigu. I e relashon nobo aki ta aplikable tambe pa e muhé ku ta uní den matrimonio ku un hòmber, e ta bira e mihó **amigu** di su kasá. I vice-versa, pa e muhé, ta su kasá ta bira su mihó **amigu.** E relashon nobo aki, enfin, lo pone ku den trato entre dos sexonan nos aktitud lo ta menos forsá, ku menos tenshon, mas natural. I influensha sivilisador di muhé lo yuda alsa nivel general di bida di nos komunidad. Ma si resultado di e kambionan, na final, ta mas nos tenshon, tanten e kambionan no a kaba di tuma lugá, tanten nos ta „kambiando" aínda, manera aktualmente nos ta, lo tin mas tenshon, te ora nos kustumbrá ku e situashon nobo.

I pa yuda nos den e tenshon aki, pa nos logra alkansá e situashon nobo ku dignidad, María tin ku sigi okupá su puesto sentral. E tin ku sigi okupá puesto di Mama i Birgen, den nos mente komo realisashon definitivo di tur hende muhé. Ma awor ku nos ideanan tokante posishon di hende muhé ta kambia, manera nos a kaba di splika, awor mester tin un aspekto mas aínda ku María mester representá pa nos. Ta aspekto di amistad, den su sentido mas puro, amistad ku por tin tambe entre dos sexonan. María komo Mama di Dios, María komo Birgen di Birgennan, ma tambe María ku **hunta** ku Apòstelnan taba ta uní den orashon promé ku Pentekòster. **Huntu** ku Apòstelnan, **banda** di nan, resando na nan Tata komun den shelu.

Situashon nobo lo troka hopi kos ku nos ta kere i representá nos idealnan moral, lo pone hopi kos desaparesé. E úniko manera pa nos mantené nos mes firme den e kambionan aki ta ku María komo figura sentral, María ku ta representá pa nos nos idealnan moral, tambe den e sentido nobo di amistad ku nos a señalá. I meskos ku María den e relashon nobo di amistad lo keda tòh tambe e figura sagrado di Mama i Birgen, asina lo e yuda nos pa nos no pèrde nos sírkulo sagrado awor ku ta nasiendo e sírkulo di amistad. Ta un tin ku yuda kompletá otro.

Nos ta mira ku asina nos lo no pèrde nada esensial, nos lo troka algun kos aksidental, areglá nan di un otro manera, i ademas gana algun kos nobo di balor. Den sentido humano-sosial esei ke men — i aki nos ta bolbe riba lo ke nos a primintí — ku, si La Birgi keda komo nos figura sentral den nos situashon nobo, nos no mester papia di DElatinisashone ma di RElatinisashon. I muchu mas importante aínda, den sentido religioso esei ke men ku, si la Birgi keda como nos figura sentral, nos lo keda un pueblo cristiano, katóliko.

Niet van gisteren

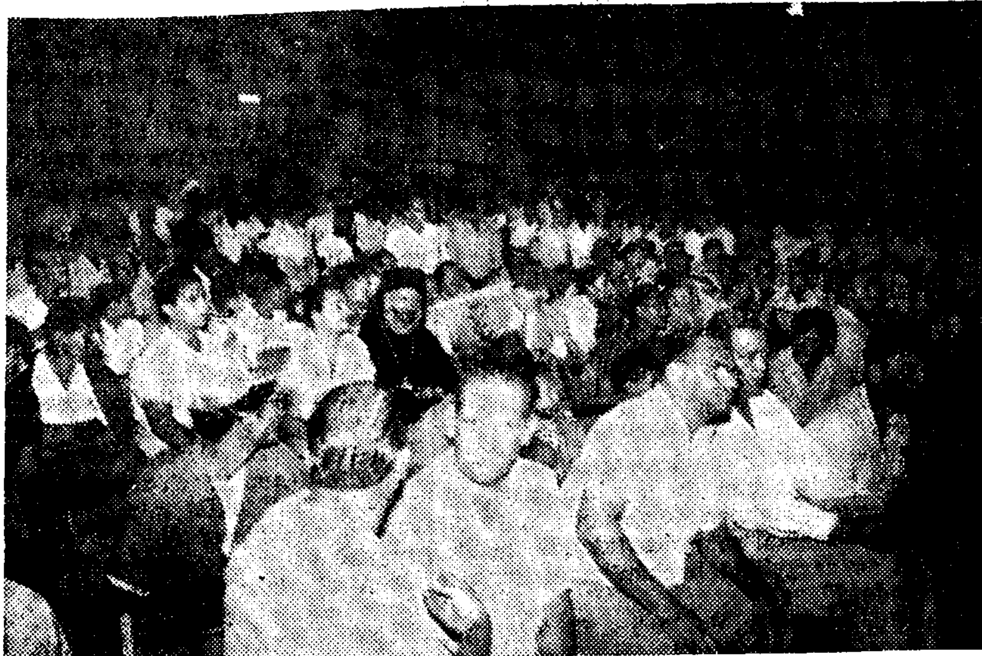
In de Brionbar kregen A.E.C. en R.A.S. ruzie met elkaar. C. haalde zijn mes te voorschijn en holde S. achterna. Deze, die ook niet van gisteren was, greep een stoel en liet dit vrij onzacht op het hoofd van zijn tegenstander neerkomen. C. liep een blauwe linkeroog en enkele hoofdwonden op.

Grote schade

De pick-up chauffeur A.G.T. die onder invloed van alcohol was, botste met zijn vervoermiddel tegen ene stilstaande autobus aan, die onder een lichtmast stond. De schade is vrij aanzienlijk.

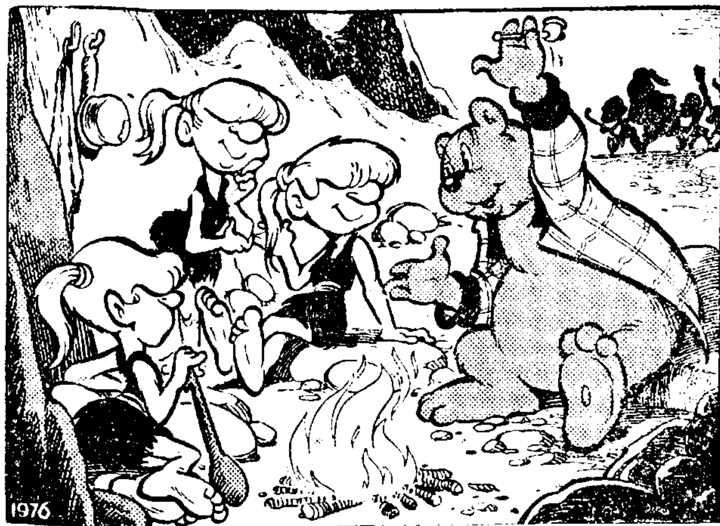
Het heeft niet geregend!

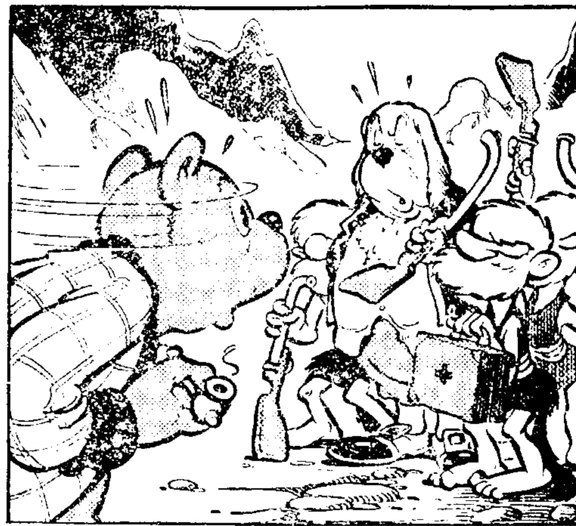
A.M.L. die vanochtend met zijn auto in volle vaart tegen een lichtmast aanreed, verklaarde bij aankomst van de Mobiele Brigade dat zijn wagen geslipt zou zijn doordat het wegdek nat was. Dit is onjuist, daar het helemaal niet had geregend.

Dat er grote belangstelling Zaterdagavond in Monte Carmelo Square Garden was bewijst dit plaatje. Onder de vele toeschouwers ziet men in het midden Sheik Ayubi met zijn gast de bisschop van de Grieks Orthodoxen Kerk

Tom Poes en de Bommelkuur

1976. — Zoals wij gezien hebben, waren de manlijke leden van de stam der Knarren er na het ontbijt op uit getrokken, om hun vete met de Grumps op pittige wijze voort te zetten. Het is echter een merkwaardige gewoonte van deze primitieve volkeren, dat het vrouwvolk des ochtends thuis blijft, onder het voorwendsel stof af te nemen en dergelijke, maar in werkelijkheid om haar kostbare tijd met praatjes te verdoen. Voor een overspannen iemand — als bijvoorbeeld Heer Ollie B. Bommel — is een dergelijke atmosfeer echter buitengemeen rustgevend, en het mag dan ook geen verwondering baren, dat wij de geteisterde Asperasia-lijder thans aantreffen in het midden van een jachtverhaal in grote stijl, bewonderend van onder de pony's aangestaard door zijn luisteraarsters.

Hoe onaagenaam was het dan ook dat hier een onderbreking volgde! Juist toen Heer Ollie verhaalde, hoe hij toen over een 12 meter brede kloof sprong en aan de overzijde met de blote vuist een bison te vellen, marcheerden namelijk de zingende Knarmannen het kamp weer binnen, de door hun gevangen bediende Joost met zich meevoerend.

„En toen...... en toen......" hakkelde Heer Bommel, „toen..... eh...... so! Ben jij daar, Joost! Je stoort me, als je begrijpt wat ik bedoel! Je bent te beweeglijk tegenwoordig! Nu zit je weer hier en dan zit je weer daar! Het zou beter zijn wanneer je rustig je plicht deed......

„Gaarne, Heer Bommel, als ik zo vrij mag zijn!" knikte de ernstige bediende inschikkelijk. „Misschien wilt u mij toestaan om er u en uw gastheren aan te herinneren, dat uw toestand hoogst zorgwekkend is, en dat u dringend enkele pillen in moet nemen, terwijl ook uw koud bad niet langer uitgesteld kan worden. Anders kan ik niet voor de gevolgen instaan met Uw welnemen!"

Bij deze woorden ging er uit de rijen der Knarren een opmerkelijk gegrom op.........

Boksen in Monte Carmelo Square Garden

Little Dinamite forceert K.O. tegen El Souza Nunez

„Fighting in the rain"-program van Ciro Cardoze mocht er zijn

(VAN ONZE SPORTVERSLAGGEVER)

Willemstad. — Toen wij Zateradagavond in het Monte Carmelo Square Garden aankwamen, was het reeds stampvol en wij menen, dat dit wel het record mag heten, wat betreft het aantal toeschouwers, dat ooit het stadion bezocht. De Portugese kolonie was in ruime mate vertegenwoordigd, teneinde haar landgenoot de dappere De Souza aan te moedigen. Voor het op tijd beginnen van dit lijvig programma heeft de commissie zeer zeker wel een pluimpje verdiend en wij hopen, dat de andere sportbonden dit voorbeeld in de toekomst zullen volgen, immers tot nu toe beginnen de meeste sportevenementen een half uur of drie kwartier later dan aangegeven op het programma!!

De eerste ronde bracht in het begin een goed op dreef zijnde Pappie, die zij tegenstander rake vuistslagen toediende. Perez herstelde zich echter direct en nu moest de Sugar Boy, de lievelingsbokser van het merendeel van het publiek het ontgelden. Hij trad in de verdediging en de gong bracht een einde aan de doorstane marteling. Ook in de tweede ronde nam Perez het initiatief in handen en slechts een enkele keer was het Pappie die het offensief overnam. Perez sloeg echter onbarmhartig door en Pappie kwam te vallen, geheel groggy. Scheidsrechter Mitchell, ziende dat Pappie slechts een onnodige marteling doorstond, die uiteindelijk toch tot zijn nederlaag zou leiden, verloste hem uit die kwelling en gaf het gevecht aan Reginaldo Perez.

Cocao Kid v/s Tiger Kid

Reeds in de eerste ronde nam Cocoa Kid het initiatief in handen en hamerde er op los. Ook Tiger Kid echter probeerde het met onverwachte treffers, die wel eens het juiste effect hadden. In deze ronde was Cocoa Kid echter de meerdere. In de tweede ronde werden de rollen omgekeerd en nu was het de Tiger Kid, die een beetje meer te zeggen had. Veel overwicht was er echter niet want beide boksers gingen zowat beurtelings in de aanval. De derde en vierde ronde bracht een gelijk opgaande strijd, met Cocoa Kid in de vierde ronde iets beter dan zijn tegenstander. Het werd een draw, wat werkelijk de enig juiste beslissing was in deze ongeveer gelijkopgaande strijd. Cocoa Kid is echter van plan een revanche gevecht aan te vragen.

Sunny Boy West v/s Smiling Ciro

De derde preliminaire van de avond was een revanche gevecht tussen Sunny Boy West en Smiling Ciro. De vorige keer was Ciro als overwinnaar uit de strijd getreden en Sunny was vast besloten deze keer te winnen. Ciro kwam echter reeds in de eerste ronde goed opzetten, doch ook West was niet voor de poes. Het werd ongveer een gelijke strijd met harde klappen aan beide zijden.

In de tweede ronde nam de Sunny Boy echter het heft in handen en takelde zijn tegenstander geducht toe. Ciro repliceerde echter goed en nu moest de Sunny Boy het ontgelden. Voor enige tellen gaat hij naar de canvas en net toen hij enigszins versuft was opgestaan, bracht de gong een tijdige oplossing in deze voor hem zo benarde situatie.

In de derde ronde leek de Ciro Kid een beetje uitgeput en ofschoon hij vele goede kansen kreeg om zijn tegenstander toe te takelen, kwam hier niet veel van. Sunny Boy West op zijn beurt leek meer teruggetrokken en waarschijnlijk had zijn gezwollen lip enigszins invloed op zijn „fighting spirit". De vierde ronde was een gelijkopgaande strijd met zo nu en dan weer Ciro de meerdere. De overwinming op punten ging naar Smiling Ciro, en ofschoon dit de enig juiste beslissing is, moeten wij toch opmerken dat het niet een dikke overwinning is geworden.

Young Sandy Saddler v/s Kid Curaçao

De alombekende Kid Curaçao heeft Zaterdagavond een goede come-back gemaakt in de ring. Ofschoon hij het uiteindelijk moest opgeven tegen de sterke Sandy, menen wij toch dat Kid Curaçao er wel mag zijn en geven hem de raad de ingeslagen weg te blijven volgen. Wij hadden hem echter liever willen zien tegen een andere tegenstander, want reeds bij het horen van het aangekondigde programma vonden wij het zeer riskant om de Kid voor zijn eerste come-back gevecht te plaatsen tegenover de ervaren bokser Young Sandy Saddler. Wij hadden echter een vroeger einde verwacht voor de Kid en een zwaardere afstraffing, en dit had een definitief einde kunnen betekenen voor de boksersloopbaan van Kid Curaçao.

De eerste ronde bracht een sterk verkennende Sandy tegen een zeer aggressieve Kid Curaçao. Sandy moest menige rake mokerslagen van de Kid in ontvangst nemen. Ook in de tweede ronde was de Kid goed op dreef, doch het scheen dat Sandy Saddler kalm zijn kans afwachtte om een einde te maken aan het gevecht. Sandy moest een reeks harde treffers van Kid Curaçao in ontvangst nemen en deed dit dan ook zelfverzekerd na een ommekeer even later in het gevecht. In de derde ronde kwam de kans voor Sandy Saddler. Na een reeks slagen van de Kid geïncasseerd te hebben kwam hij plots sterk opzetten en nu waren de rollen omgekeerd. Onbarmhartig sloeg Sandy er op los en de Kid moest bezwijken voor zoveel pressie. Voor enige tellen ging hij onder, doch hij stond weer op. Sandy Saddler had nu de overwinning voor het grijpen, met enige harde slagen deed hij Kid Curaçao, geheel groggy, naar het canvas verhuizen, en deze bleef lang uit op de grond liggen. Scheidsrechter Mitchell, ziende dat het een onnodige marteling zou worden voor de Kid, staakte het gevecht en gaf de overwinning aan Young Sandy Saddler. Een zeer verdiende overwinning, wat echter niet wil zeggen dat Kid Curaçao slecht heeft gevochten. Integendeel voor een come-back mag het zelfs goed genoemd worden.

Hier een kijkje in de ring, waar in een sportieve strijd aan weerskanten harde klappen werden uitgedeeld.

Diamante Negro - Young Joe

Voor dit gevecht een aanvang kon nemen, moest het ring canvas bewerkt worden met kalk poeder, daar vader Pluvius, die ook reeds eerder deze avond van zich heeft doen horen met alle geweld roet in het eten wilde gooien.

De eerste ronde zagen wij een zeer actieve Papa (Diamante Negro), doch ook Young Joe was goed op dreef. Hij ging twee maal tegen de grond, doch echter meer door het slippengladde canvas in verband met regen dan door de vuistslagen van Papa. In de tweede ronde waren beide boksers ongeveer even sterk en met afwisseling wisten zij elkaar toe te takelen. De derde ronde bracht een afstraffing voor Young Joe, die ten einde raad zich naar zijn hoek keerde om door zijn secondanten geholpen te worden. Dit betekende echter een automatische telling van scheidsrechter Mitchell, die het gevecht gaf aan Diamante Negro. Jammer dat dit gevecht zo was afgelopen. Wij geloven dat Young Joe, die reeds enige maanden geleden zijn arm brak, bang was voor het slipgevaar en zodoende het gevecht maar aan zijn tegenstander heeft gelaten. Diamante Negro was echter zeer goed op dreef en wij geloven toch dat het uiteindelijk zou geleid hebben op een overwinning van zijn kant.

El Souza Nunez v/s Little Dinamite

Reeds in de eerste ronde was het aan te zien dat „El Portugues" vast besloten was met de overwinning te gaan strijken, die hij had aangeboden aan de aanwezige landgenoten. Met harde slagen op het lichaam bewerkte hij Oscar, die slechts verdedigend staande kon blijven. Het scheen dat Oscar leed aan een soort „verliezers-complex", die de Portugees de kans gaf goed werk te verrichten. Ook de tweede ronde was voor de Portugees, die beide vuisten gebruikend, Oscar steeds weer in de verdediging dreef. Het publiek, grotendeels bestaande uit Portugezen raakte in verrukking en juichte „El Souza" luide toe met de kreet om een spoedig einde te maken aan dit gevecht. Ook de derde ronde bracht hetzelfde liedje en men kon een spoedig einde verwachten van de Curaçaoënaar Oscar. Deze was echter zeer taai en wilde niet ten onder gaan.

De vierde ronde bracht echter een verandering in het aspect van de strijd. Oscar was nu iets beter op dreef en de Portugees moest menige harde treffers incasseren. Tijdens een dezer aanvallen van Oscar moest hij naar het canvas, en toen hij weer opstond, gebeurde het fatale. Waarschijnlijk zeker zijnde van zijn overwinning, verwaarloosde Souza even zijn dekking en Oscar maakte hier gretig gebruik van. Met een felle linkse naar het oog kwam er een gehele ommeker in het gevecht, dat voor de Portugees fataal zou blijken.

In de vijfde ronde ging Oscar door met zijn offensief en het rechteroog van „El Souza" moest het weer ontgelden. De Portugees bokste nu met enige vrees voor zijn gezwollen oog, dat voor Oscar de enige kans was voor het winnen van het gevecht. Little Dinamite vocht nu met een beetje meer zelfverzekerdheid en de Portugees moest steeds weer in de verdediging teneinde zijn oog niet aan gevaar bloot te stellen. De zesde ronde was grotendeels weer voor de Curaçaoënaar, doch El Souza herstelde zich en het bleek duidelijk dat hij alles op alles wilde zetten om het gevecht nog te winnen. Oscar werd naar de hoek gedreven en met harde mokerslagen werd hij danig afgetakeld. Geheel groggy bleef hij El Souza's slagen incasseren, doch de gong bracht nog bijtijds redding voor de Curaçaoënaar.

In de kleedkamer troffen wij een huilende „El Souza Nuñez" aan, niet van pijn maar van spijt omdat hij de strijd op medisch advies van dr Perret Gentil moest staken.

Toen de gong voor het begin van de zevende ronde ging, trad dokter Perret Gentil in de ring en verklaarde dat El Souza onmogelijk door kon vechten. Hij had een zeer sterk gezwollen oog opgelopen en volgens de dokter zou een eventueel doorboksen voor hem blindheid kunnen betekenen. Ook zijn lip was opengereten en de dokter adviseerde om het gevecht te staken.

De overwinning door K.O. werd dus automatisch toegekend aan Little Dinamite, die hierdoor een prachtrevanche had genomen op zijn tegenstander „El Portugues", die hem op Aruba enige tijd geleden ook door K.O. had geslagen, maar dan in de achtste ronde. Indien het gevecht echter gewoon was doorgegaan gaven wij de meeste kansen aan de Portugees, doch dit zou hem misschien zijn rechteroog gekost hebben.

Toen het gevecht was afgelopen, begaven wij ons naar de kleedkamer van „El Souza Nuñez", en wij troffen hem daar aan, zeer terneergeslagen. Hij verklaarde ons dat hij door had willen vechten om de overwinning te behalen, desnoods ten koste van zijn oog. Hij huilde als een kind en zei dat dit zijn eerste gevecht was dat hij door K.O. had verloren. Op onze vraag of hij bereid was tot de revanche, antwoordde hij direct bevestigend en voegde er aan toe: „Deze keer heeft hij men het oog doen zwellen, doch de volgende keer zal hij mij moeten doodmartelen, wil hij het gevecht nogmaals winnen". Wij bewonderen de moed en de gevoelens van deze jonge bokser, die Zaterdagavond voor de eerste maal in zijn loopbaan als bokser door K.O. is overwonnen.

De Souza Nuñez heeft op zijn naam staan 26 gevechten, waarvan 15 gewonnen door K.O., 6 gewonnen op punten, 2 draws, 3 verloren op punten en de 27ste gevecht heeft hij nu aan Oscar moeten laten en dan nog wel door K.O.

Naar wij vernemen is de Bokscommissie van plan een revanche te organiseren tussen Oscar en De Souza, zodra deze van de bekomen blessures is genezen. Wij zien dit evenement belangstellend tegemoet.

Wij willen niet nalaten Promotor Ciro van harte te feliciteren met dit programma en moeten eerlijk bekennen in lange tijd niet zo'n goed programma gezien te hebben.

Geen gratis busrit

Washington. — De politie van Washington is in een loffelijke poging om het parkeerprobleem op te lossen blijven steken. Zij bood alle automobilisten gratis busritten aan van parkeerterreinen buiten het stadscentrum naar de city om te bewijzen, dat zij sneller met de bus dan met de auto hun bestemming zouden bereiken. Er viel echter niets te bewijzen, want geen automobilist maakte van de gratis busrit gebruik.

Volgens Figueres geen dreiging tegen Costa Rica

San José. — De president van Costa Rica, José Figueres, heeft gisteravond aan de pers medegedeeld, dat hij geen enkele reden heeft om te geloven aan een dreiging van een opstandige beweging in het binnenland noch aan de dreiging van een agressie van buiten af.

Er deden zich de laatste dagen hierover talrijke geruchten voor, die door Figueres werden tegengesproken met de mededeling dat deze afkomstig waren uit kringen van het vroegere communistische bewind van president Rafael Calderon Guardia, welk bewind in 1948 omver werd geworpen en waarvan de aanhangers zich thans in Nicaragua of Honduras bevinden.

Begrijpelijke verkiezingsuitslagen

Wenen. — In Tjechoslowakije zijn Zondag algemene verkiezingen gehouden. Er waren 368 candidaten voor 368 parlementszetels. De candidaten zijn allen door het onder communistische leiding **staande Nationale Front aangewezen. Volgens Radio Praag is van de** verkiezingsdag een feestdag **gemaakt.** In de meeste kleine dorpjes was de stemming reeds des morgens om tien uur voltooid.

Zo als te begrijpen valt zijn alle candidaten gekozen.

Berging „Bontekoe" voorlopig gestaakt

's-Gravenhage. — De met grote intensiviteit uitgevoerde bergingswerkzaamheden van de „Willem Bontekoe" na de vliegramp hebben geleid tot het bergen van slechts twee der 21 inzittenden en een deel van het vliegtuigwrak. Daar verder zoeken naar slachtoffers als vruchteloos moet worden beschouwd, worden ingaand 27 November de bergingswerkzaamheden voorlopig gestaakt, hetgeen niet wil zeggen, dat het onderzoek hiermede beëindigd is. Degenen, die alsnog wrakstukken vinden, worden verzocht hiervan kennis te geven aan het bureau voor onderzoek van ongevallen van de Rijksluchtvaartdienst op Schiphol.

N.Y. Times wenst pleit gezamelijk Australisch-Amerikaans optreden inzake Nieuw Guinea

New York. — De „New York Times" schrijft, dat de Verenigde Staten verstandig en juist zouden handelen, indien zij zich zouden aansluiten bij de houding van Australië inzake de behandeling van het geschil over Nieuw Guinea in de Verenigde Naties. Er zou een goed argument kunnen worden aangevoerd voor het behoud van het Nederlandse bestuur in Nieuw Guinea op strategische gronden. De Papoea's in Nieuw Guinea hebben onder Nederlands bestuur de gelegenheid zelfbestuur te krijgen; onder Indonesische overheersing bestaat hier minder kans toe. Er bestaan goede redenen om eerder de Nederlanders dan de Indonesiërs te steunen, aldus het blad.

Belgische straaljager neergestort

Brussel. — Omtrent het ongeluk met een Belgische straaljager op het vliegveld van Luik, genaamd Biersel, wordt nader gemeld, dat de piloot die zijn opleiding in de Verenigde Staten had ontvangen, zijn eerste landing op het vliegveld zou maken. Hij schijnt de macht over zijn toestel verloren te hebben en stortte, zoals gemeld, op het dak van een militaire barak aan de rand van het vliegveld neer. Officieel wordt opgegeven dat 12 Belgische militairen gedood zijn en drie zeer zwaar zijn gewond.

New York. — **Van gewoonlijk betrouwbare zijde is vernomen dat in kringen der Veenigde Naties poghgen worden gedaan om tot de hervatting van de Koreaanse vredesbesprekingen te komen. In verband hiermede gevoerde besprekingen door verschillende afgevaardigden droegen intussen tot nu toe een uitsluitend niet-officieel karakter.**

Maria Congres

Hilda Donker houdt boeiende toespraak over het onderwerp: „Maria Madre-Virgen"

Maria het voorbeeld voor de moderne vrouw

Willemstad. — Op de openings-avond van het Maria Congres hebben sprekers in drie verschillende talen over Maria, de Moeder Gods gesproken. Mevr. Hilda Donker deed dit in het Spaans. Zij had als onderwerp voor haar toespraak gekozen het onderwerp: Maria Madre- Virgen. Hieronder laten wij de volledige tekst van haar rede in het spaans volgen.

En esta época en que vivimos, la Mujer Moderna, sea soltera o casada, siente un impulso de igualarse al hombre, en cuanto al puesto que ocupa en la comunidad. Ella, ya no soporta que el hombre monopolice su posición sea en el Comercio, la Política, en las Ciencias y Artes, en el Deporte o la Aviación, y poco a poco, con pasos lentos pero seguros, va ella infiltrándose en ese círculo que hace un decena de años, era impenetrable para ella.

Este impulso espontáneo de la mujer en su deseo de traspasar los lindes del circuito en que se halla, data desde que la Iglesia Católica, en una justa y noble campaña, logró la glorificación de la Mujer en la Imagen de María.

Si en los tiempos paganos la mujer era esclava del hombre, si hasta ahora en ciertos paises, la mujer es considerada como un ser inferior, hoy en toda nación civilizada, la mujer ocupa cierto puesto de consideración en la comunidad y como tal se ha hecho respetar.

En este año Mariano, más que nunca, ha resaltado en toda su grandeza la dignidad de la mujer, Y así como crece el respeto hacia la mujer, así como la dignidad de la mujer va cobrando mayor forma, se acrecienta al mismo tiempo en este mundo, la gloria de María, la Emancipadora de la Mujer.

Todos conocéis el motivo por qué las mujeres en Indonesia se sublevaron ante su jefe Soekarno; todos os acordáis también del por qué de la última protesta de las mujeres en nuestra hermana isla Aruba. Es porque ellas se sintieron ofendidas en su dignidad de mujer, porque ellas exigen que se les respete y que se cumpla la palabra del Señor: „Yo pondré enemistades entre ti ya la mujer; ella quebrantará tu cabeza y tú andarás acechando a su calcañar."

Pero estimados oyentes, cómo podemos razonar sobre el puesto de la mujer en el mundo cristiano, de la mujer en la Iglesia Católica, si no tomamos en consideración a „la bienaventurada" entre todas las mujeres, o si no analizamos la forma cómo Dios dispuso de la mujer, el ejemplo que Cristo nos dió en relación con la mujer y que la Virgen Santísima como modelo de la Mujer Cristiana, como Madre, significa para nosotros.

Dios, nuestro Señor, en su infinita sabiduría, quiso que su Hijo viniera al mundo en la misma forma como lo dispuso en el Paraiso. Cristo, el Hijo de Dios, había de ser hombre; un ser de carne y hueso, con sentimientos de un ser normal. Y para esto había de nacer de una mujer, de una Virgen en quien el Padre Todopoderoso dejaría reflejada esa divina facultad, cual es la prolongación de la vida. Una Virgen necesitaba el Señor, un vientre bendito donde reposaría su Hijo, el Redentor. Una Virgen que empuñara el cetro de la virtud, una Mujer en quien pudiera el Señor santificar a todas las mujeres, una Madre que fuera símbolo de ternura y del amor humano.

Y la mirada del Señor se dirigió hacia Nazareth y sus ojos se posaron en María, la hija de Ana y Joaquin.

„El Espíritu Santo descenderá sobre ti y la virtud del Altísimo te cubrirá con su sombra; por esta causa el fruto santo que de ti nacerá, será llamado Hijo de Dios."

Con estas palabras, pronunciadas por Dios por boca de su emisario el Angel Gabriel, quedó María para la eternidad constituida como Madre del Redentor, Reina de los Cielos y por este motivo había de ser concebida sin mancha de pecado original.

Dónde hallaré palabras, estimados oyentes, para cantaros la inmensa alegría que se posesionó de María al saber que entre todas las mujeres fué ella la escogida para llevar en sus entrañas al Hijo de Dios, al Redentor del Mundo, al verbo que se haría carne para la salvación nuestra?

„He aquí la esclava del Señor, hágase en mí según tu palabra", le repuso María al Angel Gabriel. Y al sentir ella su seno era la cuna donde dormía el Salvador, al darse cuenta ella que su ser era una ánfora de vida, se sintió noble y buena.

Hubo en su casta alma, fulgores de alborada y en sus venas sentía ella infiltrarse aquella vocación de ser la „bienaventurada entre todas las mujeres."

Ante sus pasos se abrían los capullos en flor y la sinceridad de su expresión era dulce melodía que, igual al aroma de las flores, perfumaba el ambiente de los campos de Nazareth.

Para ella el sol daba más resplandores y las aves y las flores le ofrecían conciertos de trinos y de aromas. Y todo esto porque ella iba a ser madre, modelo de todas las virtudes y símbolo de la Maternidad.

Nadie se daba cuenta que detrás de en la Iglesia de Cristo esa humilde Virgen de Nazareth sería puesta como Intermediaria entre el Hijo y el Padre y que en ella se cumpliría la profesía de Isaias: „Será Virgen **antes del parto, en el parto y después del parto.**

Nadie se daba cuenta que detrás de ese rostro bello e inocente de la Virgen María, que era toda bondad y ternura, se ocultaba un corazón que, así como por un lado latía de entusiasmo y alegría por la venida de su Hijo, por otro lado sangraba de dolor y amargura porque por intuición del Espíritu Santo, esta Madre Santísima ya sabía del martirio futuro por lo cual su Hijo Divino pasaría.

No sabían que en María se realizaría el milagro de la Inmaculada Concepción: **que de ella nacería Jesucristo** como la luz penetrando el vidrio, como el sol apareciendo en la alborada, como un soplido atravesando el espacio.

Llega la Noche Buena.... y María es Madre.

El Hijo de Diós acababa de nacer! Y fué en aquel preciso momento que el Todo poderoso colocó a la Virgen Santísima en ese pedestal glorioso que ocupará ella como Reina de los Cielos, Emancipadora de la Mujer, como „el cielo en el cual brillan tantas perfecciones como astros hay en el firmamento."

María fué Madre. — MADRE! palabra llena de dinamismo y a un mismo tiempo de infinita ternura, que encierra un mundo de bondad y comprensión. Al pronunciar con cariño y reverencia la palabra MADRE, es confirmar que Dios existe, puesto que sólo Dios, en su Eterna Sabiduría e Incomparable Bondad, pudo haber conceptuado a la madre. La palabra „madre" es la más hermosa, la más emotiva de todas las palabras del mundo. Podéis imaginaros, estimados oyentes, un mundo sin madres? „Dadnos madres!" gritó un patriota francés, „y salvaremos la patria". Dadnos madres que eduquen a sus hijos y tendremos reformada la sociedad. Dadnos madres y moralizaremos la familia y la patria.

Nos consta que la dicha y cada momento de felicidad tienen por inseparables y naturales compañeros a la Decepción y al Dolor, igual como detrás de la más bella rosa no deja de ocultarse una espina. Más, si en nuestra vida la falsía es común, el desengaño diaria herencia, si la amistad se trueca muchas veces en odio y envidia y hasta el amor consagrado al pié de los altares de Dios le siguen la traición y deslealtad, cabe sin duda preguntar: „En qué ha de tener confianza nuestro corazón?".... Y es un gran poeta que nos da la respuesta que dice así:

En Dios que no engaña nunca
Y en tu madre que te quiere;
Ese es amor que no muere
Que el desengaño no trunca.

Flor que eternamente crece
En los jardines del alma;
Nube de bonanza y calma
Que el viento no desvanece.

Porque en ese amor se encierra
Toda verdad y consuelo.
No hay más que DIOS en el cielo
Y AMOR DE MADRE en la tierra.

María fué Madre, y como buena madre tuvo ella también sus momentos de angustias, de penas y dolor. Habrá madre acaso que no se haya sacrificado hora tras hora, día tras día para su hijo? Habrá madre que no se haya desvivido para aquel ser de sus propias entrañas?

Y al hablar de María como la madre sufrida, la Dolorosa, salta a nuestra memoria aquel cuadro conmovedor de una madre al pie de una rústica cruz en la que su Hijo querido exhalaba el último suspiro.—

Era una tarde triste. El sol en el ocaso de opacos resplandores, daba paso a la noche que tendía su crespón. Los pájaros ya se habían refugiado a sus nidos y las flores ya habían doblegado sus tallos sin olor. No había una sola estrella en el firmamento y una nube gris de lejos se aproximaba como mensajera de una fuerte tempestad. Y allá, en una colina, un Mártir agonizaba, clavado en una cruz. Al pie de esa cruz, su madre de rodillas en la tierra, gemía sin cesar. Era María. Y al alzar ella su pálido rostro al cielo, como pidiendo a Dios consuelo para su inmenso dolor, dos lágrimas surcaban sus mejillas. María lloraba. Lloraba la Madre de Dios. Las lágrimas de María eran lágrimas de dolor y amargura, porque lloraba por el estado pecaminoso en que se hallaba ese mundo por lo cual su Hijo se había sacrificado.

Cuántas lágrimas no vertiría hoy esa Madre Santísima, si volviera nuevamente a este mundo, al ver cómo hay hijos que maldicen a sus madres, que se avergüenzan de la que les dió el ser, hijos que, para conservar su comodidad y evitar molestia personal, recluyen a sus madres en asilos, hijos que arrancan de su madre el pan cuotidiano para irselo a depositar a las plantas de una cualquiera a cambio de un momento de voluptuosa pasión.

Hijos que me escucháis! Queréis saber por qué debemos honrar a nuestras madres? Porque en Eva, la primera mujer, Dios constituyó a la Madre. Y en María, la noche de Belén, la santificó. Cristo, en el ejemplo más sublime y noble del hijo agradecido, encomendando su madre a su mejor amigo y discípulo.—"He aquí a tu madre," dijo El, „cuídala, vela por ella y procura que nada le falte. Ella será para ti otra madre y tú para ella, serás otro hijo". Cristo, en el último momento de su vida, no se olvidó de su madre. Y como apoteosis de su amor filial, la coronó como Reina de los Cielos que esparce luz en esto mundo en tinieblas. Scan estas acciones de Cristo, un ejemplo palpable para vosotros para honrar a vuestras madres, respetarla, hacer de ella el santuario de vuestras intimidades, e ídolo de vuestros afectos. — Ofensa hecha a vuestra madre, es ofensa hecha a María y al ofender a María habéis ofendido a Cristo, su hijo divino, porque Jesús y María se pertenecen como el sol a la alborada, como la fruta al árbol, como el rey a la reina. Se podría separar a luz del sol, el calor del fuego, los ángeles y santos de Dios, pero separar a María de Jesús es imposible. Porque Jesús está en María por haber descendido a sus entrañas como el nuevo Adán en un segundo paraiso terrenal. Jesús y María son uno en espíritu, uno de voluntad, uno de corazón. El honor y el poder del uno es el honor y el poder del otro. Ante vuestras madres debéis abrir las puertas de vuestro corazón para dejar que brote la más cálida expresión de vuestra gratitud. En vuestras madres debéis ver a María, el santuario de vuestras intimidades, el altar de vuestra admiración.

Madres que me escucháis! — Así como en Cristo vuestros hijos hallan el ejemplo del hijo agradecido, en María se refleja para vosotras la Madre Perfecta. Sed para vuestros hijos la sacerdotisa que lleva en sus manos el cáliz de miel, en su mirada reflejo de divino amor y en sus labios la sonrisa de consuelo. — Vuestro regazo debe ser dulce refugio para vuestros hijos en sus horas de devaneos y vuestro corazón debe ser fuente en cuyo manatial siempre hay perdón.—

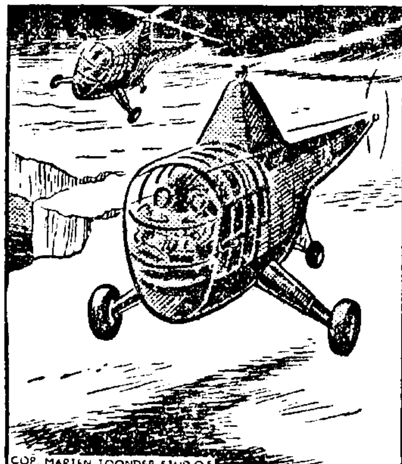
En este momento salta a mi memoria las palabras del Rev. Padre de Haas, pronunciadas en el Día de las Madres de 1949 en los salones del St. Thomaskring. Dicen así:

„Espejados en María, reflejad su luz, copiad sus excelsas virtudes, envolveos en su manto de celestial hermosura y guardad para ella el latido más tierno de vuestros corazones. No bajéis nunca del alto pedestal en que Ella, „la dignificadora" de la mujer os ha colocado y tan dignamente ocupáis como mujeres crisitianas, esposas, madres y educadoras. Y desde las alturas de vuestra dignidad, empuñad el cetro de la virtud y ejerced como ella el apostolado de la bondad.

Cultivad con esmero las encarnadas rosas de la caridad en vuestro corazón y cuando hayan florecido y llenado todo su ambiente, oh! entonces deshojadlas y dejadlas caer como lluvia de rosas sobre este triste erial del mundo."

Avonturen van PILOOT STORM

685. — Toen Sandra weer bij kennis kwam en zij zich weer bij stukjes en beetjes begon te herinneren, wat er met haar gebeurd was, drong zich allereerst de vraag aan haar op, waar Lubin gebleven was met de geheime documenten. Moeizaam richtte het meisje zich op en door de voorruit van de kleine helicopter, zag zij opeens het andere toestel aan de rand van het ijsveld staan. Zij zag de stille figuur van een man, die voorover in de sneeuw lag en een ogenblik stokte de adem in haar keel.. Was dat Arend? Snel liet zij zich uit het toestel zakken.

Een duizeling deed haar wankelen, alles golfde voor haar ogen en even dacht zij opnieuw het bewustzijn te verliezen, doch zij vermande zich. Het leek een eeuwigheid voordat zij de man bereikte. De ontdekking dat het haar geliefde piloot niet was, gaf haar even een gevoel van opluchting. Gelukkig richtte majoor Sullivan zich spoedig op. Hij was erg bleek en de kogel van Lubin bleek hem in de schouder getroffen te hebben.

In de verte naderden laag over het ijsveld scherend, twee andere helicopters, die van de vliegbasis waren opgestegen, om eventueel een helpende hand te bieden bij de achtervolging van de spion.

Fantastische automaker

Vernuft van Citroën klopte niet met financieel inzicht

De enige auto, die sedert nu bijna twintig jaar practisch geen veranderingen onderging, met hoeft er de naam niet van te noemen. Honderdduizenden in Europa en daarbuiten komen vandaag nog niet uitgepraat over de voordelen van de Citroën met voorwielaandrijving. Het was onlangs een apart berichtje in de krant waard, dat er behalve de zwart-gelakte, ook Citroëns van andere kleuren op de markt zouden komen. Dat was een hele sensatie onder de supporters van dit Franse merk, dat met sommige Franse wijnjaargangen gemeen schijnt te hebben, dat er maar éénmaal zo'n product op de markt gebracht wordt, aldus Passepartout in „De Volkskrant".

Niemand nam hem „au serieux"

Maar weet wel, gij automobilist, die zo vergenoegd uit uw Citroën stapt, dat het model dat ge berijdt de laatste stuiptrekking is geweest van een geniaal, maar onevenwichtig mens. André Citroën was al failliet, toen de eerste wagen van zijn befaamde serie de lopende band aan de Quai de Javel in Parijs verliet. Een paar maanden later stierf hij in een hospitaal alleen en met achterlating van een financieel schandaal. Op zijn bureau te Javel had de Michelins van de rubberbanden post gevat. Ze zitten daar nog.

De twee puntjes op zijn naam dankt André Citroën aan zijn vader, een Amsterdamse diamanthandelaar, die naar Parijs uitweek. Hij wierp zich daar in 1884 uit het venster van zijn woning. Men had hem opgelicht. Zijn zoon André had daar weinig weet van. Hij was te jong. Maar met zijn zestiende jaar liep hij college op Polytechnique. De voortijdige erfenis, in vlotte handen terecht gekomen, tast de werklust van André niet aan. Pas na gedane arbeid plukt hij het mondaine leven. Hij waagt zich ook aan dure experimenten. Reist naar Lodz in Polen om een nieuwe koppeling te zien. Reist in 1911 naar Detroit, waar hij Ford ontdekt.

Hij reist pas aan Ford terug, als hij in 1914 tegen de Duitsers aan het front staat. Als artillerie-kapitein beschikt hij op een gegeven ogenblik over drie granaten. De Duitsers sturen hem er zestig op zijn dak. Daar klopt iets niet, denkt Citroën, die zich bij het ministerie van oorlog meldt. Hij wil granaten fabriceren, zoals Ford automobielen, aan de lopende band. De machines komen uit Amerika, de fabrieksgebouwen te Javel verrijzen in een ommezien midden tussen warmoestuinen en Citroën gaat 50.000 granaten per dag leveren aan de 15 legerkorpsen van Frankrijk. In 1918, bij het einde van de oorlog zit hij met slechts één dagvoorraad aan granaten, maar met 10.000 werkloze arbeiders. Dit probleem had hij echter tussen de oorlogsproductie door al opgelost. In de kelders van Javel had hij een Ford, een Buick en een Chrysler op de snijtafel gelegd en er z'n conclusies uit getrokken.

Citroën werkt snel. Op de Parijse Autosalon van 1919 presenteert hij zijn 7 PK, een auto voor 'n prikje. Maar als het op leveren aankomt moet André Citroën z'n prijs verhogen. Het bleek toen al, dat zijn financieel inzicht bij zijn technisch vernuft ten achter bleef. Meer dan zevenhonderd maal werd hij wegens contractbreuk gedaagd. Maar zijn welsprekendheid en de kwaliteit van zijn auto's wonnen het. De klagers betaalden bij.

Volgt in 1922 zijn 5 PK. De verkoop is goed, doch neemt de financiële zorgen niet weg. Een schuld van twee millioen kan hij met een bijna Amsterdams gijntje tijdens de begrafenis van 'n Parijse bankier dekken: „Wat heeft jullie vader nu aan al dat geld?" zei hij tot de rouwende zonen. Hij verliet de begraafplaats met een cheque. Dit geld sorgt ervoor, dat Citroën in de Tour de France verschijnt. Vliegtuigen schrijven zijn naam boven Parijs, boven de daar kroelende groene Citroën-taxi's. De fabrieken in Javel blijven evenwel met een deficit draaien. Goeie auto's, géén goeie belegging zeggen de bankiers, die in André met zijn spectaculaire reclames en zijn Sahara-expedities een vreemde vogel zien.

Tenslotte weet de 5 PK het toch te winnen. Citroën heeft eindelijk de handen vrij. Hij viert de vrijheid helaas in een roes van zelfverheerlijking. Op een kerstfeest heeft hij in zijn salons drie cabarets tegelijk aan het werk. Zelfs Parijs vindt dat snobistisch. En als de kleine man met de lorgnet diep in de nacht op een tafeltje klimt om de opening van liefst drie nieuwe fabrieken aan te kondigen, fronsen vele deskundigen onder zijn gasten het zakelijke voorhoofd.

Terecht. In 1926 zit André Citroën opnieuw in de knel. Want deze man kon zich niet aan één model houden. Hij wou er verschillende tegelijk fabriceren. Hij nodigt General Motors naar Parijs. De heren zien met hem naar komen niet tot zaken. Hij vraagt Henri Ford op visite. „Very interesting", zei Henri I, die meteen verdween. De Amerikanen hadden geen vertrouwen in dit mannetje, dat hen even later toch weer zou verrassen met een 4 PK, het autootje met de eendenstaart. Men ziet ze nu nog lopen.

Nieuw succes op de Parijse Autosalon en nieuwe opkomst van André, wiens hoogtepunt ligt tijdens een banket van 6600 couverts, verspreid over twee en een halve kilometer tafel. Bij het dessert deed Citroën zijn gasten kond van de auto met voorwielaandrijving, teveraast met minstens twintig nieuwigheden. Op papier was die auto er die avond. Het prototype, dat jaren later de Franse wegen opgestuurd werd, leed evenwel ovoral schipbreuk. Gebroken koppelingen, doorgezakte chassis enzovoort. Dat was in 1934. Het was toen, dat de familie Michelin zich om Citroën ging bekommeren. „Ik heb de hulp van mijn vrienden Michelin graag geaccepteerd", zei de befaamde autobouwer op een avond tot zijn aandeelhouders. Hij nam zijn lorgnet af en schreide. Op de Salon van 1937 werd de Citroën met voorwielaandrijving de grote sensatie. Deze wagen lag zijn concurrenten twintig jaar voor. Maar André Citroën, de fantast, kreeg een maagzeld van de Michelins en ging daarmee in een Parijse kliniek sterven.

De Michelins hebben van de fouten van Citroën geleerd. Ze hielden zich bij één model, het model, waarin we nu nog rijden.

Panick in Dakota

Vloot „vliegende schotels" passeert lijntoestel

Een vloot van negentien „vliegende schotels" heeft en paniek veroorzaakt onder de passagiers van een dakota die op weg was naar Rio de Janeiro. De „vliegende schotels" passeerden op enkele honderden meters afstand met fabelachtige snelheid het vliegtuig, aldus verklaarde de eerste piloot. De passagiers raakten hierover dusdanig in opwinding, dat de bemanning van het vliegtuig in vier gevallen handhandig moest optreden om de kalmte te bewaren.

Duizenden werklozen door brand in bazaar

Stanboel. — Volgens een officiële schatting richtte een brand in de uit 1460 stammende bazaar van Stanboel voor meer dan NAf. 250 millioen schade aan. Ruim 1300 personen zijn door de brand geruïneerd en 20.000 mensen werkloos geworden.

's Gravenhage. — Bij Kon. Besluit is tot Officier in de Orde van Oranje Nassau benoemd de heer mr C.M. Elenbaas, voorzitter van de Vereniging Surinaams Bedrijfsleven.

Voetbal-vrede in Nederland getekend

's Gravenhage. — In het Bondsgebouw van de K.N.V.B. werd dezer dagen een definitieve streep gezet onder de strijd tussen de K.N.V.B. en N.B.V.B. Terwijl filmoperateurs hun apparaten lieten snorren en vele persfotografen hun camera's richtten, zetten een overstaan van de voltallige urgentiecommissie van de K.N.V.B. en een groot aantal persvertegenwoordigers ir Hopster en de heer E. Joosten hun handtekening onder de door beide bonden aangegane overeenkomst, waarmee de tussen beide organisaties getroffen schikking officieel werd bekrachtigd. Aan de voetbaloorlog, welke de Nederlandse sportwereld enkele maanden in beroering heeft gehouden, is voorgoed een einde gekomen.

Wim Snoek tegen Yolande Pompey uit Trinidad

Amsterdam. — De Nederlandse boksbond besloot de Nederlandse halfzwaargewicht kampioen Wim Snoek toestemming te verlenen op 7 December te Londen tegen Yolande Pompey uit Trinidad uit te komen. Intussen zijn de onderhandelingen nog gaande en de contracten nog niet getekend.

Zweden eerste met legergeweer

Caracas. — Op de laatste dag van de wedstrijden om het wereldkampioenschap schieten te Caracas won Zweedse ploeg het nummer legergeweer, drie posities op een afstand van 300 meter. Tweede werd Joegoslavië en derde Finland.

Voor de individuele prestaties verwierf Frostell de eerste prijs, Kvissberg werd tweede, Ohlsson derde, Berg vierde en Erben vijfde.

Victoria Station 4.30 uur

door

Cecil Roberts

37)

Die uitweg werd haar gewezen door een toeval. Op zekere dag werd de wasserij, die pas haar poorten weer geopend had, opgebeld door een van de voornaamste hotels uit de omtrek. Een der gasten, een zekere mevrouw Lebrun, verzocht om een meisje voor het strijken van enig kantwerk. De hoofdjuffrouw van de strijkzaal zond Elise en een half uur later maakte het meisje kennis met een der voornaamste figuren van het mondaine Parijs, die gewoon was elk jaar voor een paar weken naar Zwitserland te komen.

Mevrouw Lebrun maakte een praatje met haar, bespeurde dat zij geen gewoon boerenmeisje was en informeerde naar haar omstandigheden. Een half uur later verliet Elise dolgelukkig het hotel. Mevrouw Lebrun had haar de betrekking aangeboden van linnenjuffrouw en over drie weken reeds kon zij in haar gezelschap naar Parijs vertrekken.

Diezelfde avond nog had juffrouw Vogel een onderhoud met de vriendelijke Franse dame. De voorwaarden werden vastgesteld en drie weken later verliet Elise haar geboortestadje. Zij ging naar Parijs, de lichtstad, waarvan zij zich zelfs in haar dromen geen denkbeeld kon vormen.

Parijs maakte een overweldigende indruk op Elise. Mevrouw Lebrun bewoonde een ruim huis in Auteuil, omringd door een klein park met oude bomen. Een oprijlaan met een zwart hek leidde naar een hoog bordes, dat toegang gaf tot een ruime hal. Een chauffeur, die vroeger koetsier was geweest bij de Lebruns, haalde zijn meesteres van de trein en nam Elise nieuwsgierig op. Hij sprak echter geen woord en in snelle vaart reed hij naar huis.

De diepe indruk, die Parijs op Elise had gemaakt, zonk in het niet bij de verbazing, die zich van haar meester maakte, toen zij haar nieuw tehuis leerde kennen. Nooit had zij zulke prachtige vertrekken gezien. Zij dacht aan een paleis, toen zij die grote kamers zag met zijden gordijnen en dikke tapijten, Chinese kamerschermen en zware meubels. Verblind door zoveel praal merkte zij nauwelijks op, hoe armoedig haar eigen slaapkamertje gemeubileerd was — een donker vertrekje op zolder, waar ook het andere personeel sliep. Hier bevond zich ook de linnenkamer, waar zij haar werk zou moeten verrichten.

In de keuken, waar zij haar maaltijden moest gebruiken, maakte Elise kennis met de keukenmeid en de kamenier van mevrouw Lebrun. De eerste was een heerszuchtige vrouw van vijftigjarige leeftijd, de kamenier was twintig jaar jonger. Beiden behandelden de vreemdelinge met enige geringschatting.

Er gingen twee dagen voorbij als in een droom. Het liefste was zij alleen op de linnenkamer, waar zij nauwgezet haar werk verrichtte. De derde dag werd zij 's morgens bij haar meesteres ontboden. Zij kwam in een boudoir, waar mevrouw Lebrun, in een blauwzijden kimono op een divan lag uitgestrekt.

„Wel, Elise, ben je tevreden met je betrekking?" vroeg zij.

„Ja, mevrouw," antwoordde Elise bedeesd.

„Heel goed, ik hoop dat het zo blijven zal en dat je mij geen reden zult geven tot klagen."

„Ik zal mijn best doen, mevrouw," beloofde Elise ernstig en daarop keerde ze naar haar linnenkamer terug. De eerste weken verkeerde zij in de vaste overtuiging, dat haar meesteres schatrijk moest zijn, als zij zich zoveel weelde kon veroorloven. Doch langzamerhand verschenen haar omgeving haar in een ander licht. Aanvankelijk hadden de anderen enige reserve tegenover haar in acht genomen, als zij aan tafel zat. Zij schenen nog niet recht te weten, of zij aan haar hadden en of zij wel te vertrouwen was.

Van lieverlede echter lieten zij die terughouding en hun wantrouwen varen. Zij spraken zich vrij uit, doch vroegen nimmer haar mening. Zo vernam zij dat mevrouw Lebrun tot over haar oren in de schulden zat en dat zij een echte gierige feeks was. Zij had haar echtgenoot zo geplaagd en verveeld, dat hij voor zijn tijd gestorven was en dat ook haar neef had zij gebeld onder de duim.

Elise had al eens meer horen spreken over de kamer van meneer Pierre en het verwonderde haar, dat zij die neef nooit zag. Toen zij er de kamenier eens naar vroeg, hoorde zij dat hij in St Cyr voor officier studeerde, doch dat hij zijn verlof altijd bij zijn tante doorbracht.

„Een knappe jongen," voegde de kamenier eraan toe. „Mevrouw zoekt een rijk meisje voor hem."

Elise begreep niet, hoe zij dergelijke intieme dingen uit het leven van haar meesteres te weten kwamen, doch weldra was dit geen geheim meer voor haar. De chauffeur was op de hoogte met alle uitstapjes en bezoeken van mevrouw Lebrun en een opgevangen woord of een afgeluisterd gesprek deed hen veel raden, doch meer nog begrijpen.

II

Op een dag in December kwam de neef van mevrouw Lebrun logeren. Hij heette Pierre de Clamens en was een slank, knap jongmens met donkere, vrolijke ogen. Elise zag hem het park doorkomen in zijn keurige uniform en verbeeldde zich, dat zij nooit iemand had gezien, die zo'n innemend voorkomen had als hij. De hele middag klonk zijn vrolijke lach door het huis en 's avonds ging hij met mevrouw Lebrun uit.

„Een goudvisje vangen" zei de keukenmeid laconiek tegen de kamenier.

De volgende morgen begaf Elise zich naar de broeikas in het park, om een paar tulpen te snijden voor het boudoir die haar meesteres zou verwachten tegenover hem stond.

„Hallo," zei hij verrast. „Wie ben je?"

„Elise, meneer, het linnenmeisje van mevrouw," antwoordde zij beleefd. Zij voelde zijn donkere ogen op haar gelaat rusten en toen hun blikken elkander kruisten, las zij er onverholen bewondering in. De blik maakte haar verlegen.

„Ben je een Duitse?" hernam Pierre.

„Een Oostenrijkse, meneer. Van Feldkirch."

„Feldkirch in Vorarlberg?" riep hij enthousiast uit. „Dat ken ik. Ik ben in Zürs geweest om te skiën. Het was er heerlijk. Ben je allang hier?"

„Een paar maanden, meneer."

„Zo, een paar maanden," mompelde hij half in gedachten, terwijl zijn blik van haar gelaat afdwaalde. „Tante heeft je zeker meegebracht uit Feldkirch. Wel, ik ben van mening, dat zij slechter had kunnen kiezen, Elise."

Hij wendde zich lachend af en Elise voelde een vurige blos naar haar gelaat stijgen. Wat bedoelde hij eigenlijk met dat compliment? Verward trad zij de kas binnen en sneed een paar tulpen af. Aan de kant hing een verweerd spiegeltje, waarvoor de oude chauffeur, die tevens tuinknecht was, gewoonlijk zijn toilet in orde maakte, als hij zijn tuinwerk verricht had. Zij wierp er een blik in en beschouwde met een halfdwaas lachje haar spiegelbeeld.

„Misschien bedoelt hij dat — maar je droomt, Elise," bespotte zij zichzelf, terwijl zij de kas verliet. „Je hebt wel eens meer een complimentje gehad en waarom maakt dat ook zo'n indruk op je?" Neuriënd verliet zij de kas.

Diezelfde middag was zij op de linnenkamer bezig een kanten kraagje van mevrouw Lebrun te herstellen, toen er geklopt werd. Het volgend ogenblik ging de deur open.

„Mag ik binnenkomen?" vroeg een vrolijke stem, die haar de hele morgen door in de oren had geklonken. „Tante neemt haar siësta."

Elise keek verward op. Wat moest zij doen? Hem verjagen kon zij niet — en zelf weggaan? Neen, haar werk moest af en het zou verwondering wekken, als zij ermee in de keuken ging zitten.

„Blijft u iets?" vroeg zij, met een poging om zich te herstellen van haar verwarring.

„Ik — neen — niets," lachte de jongeman. „Ik verlangde naar gezelschap en was van mening, dat ik dit nergens prettiger kon vinden dan hier. Ben je een erge beosdoener, nu ik dit heiligdom binnengedrongen ben?"

Zij gaf hem geen antwoord en lachend, met zijn handen in zijn zakken, liep hij naar het venster en keek uit over het park. „Hallo, wat is dat? hoorde zij hem plotseling vragen. Zij zat half met haar rug naar het venster en bleef rustig zitten werken. Uiterlijk rustig althans, want haar hart bonsde en zij moest zich inspannen om het lichte beven van haar vingers te bedwingen.

„Wat bedoelt u, meneer?" vroeg zij, zonder op te zien.

„De Witte Profeet" van Hall Caine — een oud beestje," antwoordde hij. Zij keek opzij en zag hem in een boek bladeren, waarin zij had zitten lezen. „Lees je daarin?"

„Ik heb het van mevrouw gekregen, meneer," antwoordde zij.

„Hm, tante dweepte vroeger met Hall Caine. Veel te ernstig voor een jong meisje. Het is natuurlijk doodvervelend?"

„Helemaal niet — ik vind het integendeel heel mooi," antwoordde zij opgewekt.

„Zo, maar begrijp je er dan iets van?"

„Het is toch een Duitse uitgave, meneer?"

„Jawel, maar dat bedoel ik niet. Begrijp je iets van de geschiedenis, wil ik zeggen. Hebben de meisjes in Feldkirch allemaal zo'n ontwikkelde smaak, dat ze dergelijke boeken mooi kunnen vinden?"

Zij schoot in de lach. „Ik weet het niet, meneer, maar ik heb Hall Caine al meer gelezen, toen ik nog voor onderwijzeres studeerde."

„Heb je voor onderwijzeres ge-studeerd?"

„Niet lang — tot mijn zestiende jaar." „Zo...." mompelde hij.

Zij had zich weer over haar werk gebukt. Zij hoorde hem het boek neerleggen en op haar toekomen. Haar hart begon te beven, zij wilde, dat hij weg ging. Als de keukenmeid of de kamenier eens bovenkwamen....

Hij stond nu vlak bij haar en keek op haar handen neer. Het maakte haar zenuwachtig en telkens haalde zij de naald verkeerd door. „Je beeft, kleintje," lachte hij plotseling. „Waarom?"

De vraag deed haar verwarring nog toenemen. Zij prikte in haar vinger en trok met een beweging van pijn haar hand terug. Op haar blanke vinger parelde een heldere druppel bloed.

„Ach arme....." zei hij en boog zich meewarig. Snel greep hij haar hand en wiste de druppel met zijn zakdoek weg. En voor zij het verhoeden kon, had hij een kus op haar vinger gedrukt. Met een half ingehouden lach verliet hij de linnenkamer en liet haar blozend en in de grootste verwarring achter.

Er braken wonderlijke dagen aan voor Elise. Zij leefde werktuiglijk, als een slaapwandelaarster, met open ogen, doch zonder iets te zien en zich slechts half bewust wat zij deed. Elke middag als mevrouw Lebrun zich na de lunch in haar boudoir had teruggetrokken, verscheen Pierre op de linnenkamer om haar gezelschap te houden. Zij wenste vurig, dat hij die middag een tiental minuten later verscheen dan gewoonlijk, vroeg zij zich angstig af, wat er gebeurd kon zijn. Toen zij eindelijk zijn klopje op de deur hoorde, ademde zij verlicht.

„Daar ben ik eindelijk," trad hij lachend binnen. „Het kostte mij moeite genoeg te bewegen te gaan zitten. Ze wilde gaan winkelen, maar ik bleef liever bij jou." **(Wordt vervolgd)**

Mgr. A. v.d. Veen-Zeppenfeldt tegenwoordig bij Eerste Steenlegging kerk Nrd. Cura Cabai

Bloeiende parochie Brazil breidt zich meer en meer uit

Oranjestad. — Tijdens een eenvoudige, doch indrukwekkende plechtigheid werd gisteren de grondslag gelegd voor een zelfstandig katholiek kerkelijk leven voor de parochie van Brazil. In de namiddag om 17 uur hadden zich reeds verscheidene geestelijken, genodigden en parochianen verzameld bij het fundament, waarop de nieuwe kerk van Christus Koning te Noord Cura Cabai zal worden gebouwd, toen Z.H. Exc. Mons. A. v.d. Veep Zeppenfeldt arriveerde, in gezelschap van zijn secretaris, de Z.E. Pater Drs Maessen en de Z.E. Pastoor Burgemeester en Penninx.

Onder de aanwezigen merkten wij op de heer Gezaghebber, mr L. C. Kwartsz, de bijna voltallige geestelijkheid, Eerw. Frères en Zusters, de heer B. Teagle van de Lago, de staf van de Bouw Maatschappij Aruba, die de uitvoerders van dit grootse bouwwerk zullen zijn, de architect G. O. Vetter en nog vele anderen.

De Bisschop, geassisteerd door pastoor De Haas, pater Standemeyer en pater Maessen, zegende een eenvoudig houten kruis, dat op de plaats stond, waar het altaar zal verrijzen. Hierna werd het ceremonieel vervolgd bij de eerste steen, welke aan de ingang van de kerk wordt ingemetseld.

Nadat Monseigneur voor enkele ogenblikken had plaats genomen op een daar geplaatste zetel, las Pastoor I. de Haas de oorkonde voor, welke later in de steen zou worden ingemetseld.

Na de voorlezing werden de hiervoor uitgenodigden verzocht de oorkonde te tekenen. De koker werd dichtgesoldeerd en in de holle steen gelegd. Het voorlezen van de oorkonde maakte op de aanwezigen een diepe indruk, vooral de woorden, dat deze kerk gewijd werd aan Christus Koning. Het officiële stuk werd ondertekend door Z.H. Exc. Mgr A. v.d Veen Zeppenfeldt, de Gezaghebber, de Geestelijkheid, de Priorin van het Maria Convent, het Hoofd van de Eerw. Frères, de Eerw. Overste Imelda, de heer B. Teagle en de vertegenwoordiger van de Bouw Mij., de heer J. Nagel.

De Bisschop gaf daarop zijn zegen nadat de kostbare steen was vastgemetseld. Hiermede was de plechtigheid geëindigd.

Enige bijzonderheden

De nieuwe kerk, die aan de Bouw Maatschappij Aruba in uitvoering werd gegeven, werd ontworpen door de architect G. O. Vetter, een uiterst bekwaam vakman, die zijn sporen ruimschoots verdiend heeft. Mgr v.d Veen Zeppenfeldt is de Bouwheer en pastoor P. D. Grove O.P. ie benoemd pastoor van de parochie Brazil. Pastoor Grove is geen onbekende op ons eiland, want hij was gedurende zes jaar pastoor van Santa Cruz en bouwheer van de verbouwde kerk van dit plaatsje. De kerk van Christus Koning wordt geheel van beton opgetrokken en krijgt twee zij-schepen. Hoewel de stijl modern zal zijn, heeft men toch het Gothische elementen niet geheel losgelaten. Verder krijgt het bedehuis een toren van 22 meter hoogte en een Christusbeeld van bijna 3 meter. Dit beeld wordt momenteel in Nederland vervaardigd.

De kerk zal een Priesterkoor en een Altaar bevatten en aan 450 tot 500 personen zitplaatsen kunnen bieden. Het gebouw wordt 37 meter lang en 16 meter breed. Tot nu toe moeten de parochianen van Brazil deels in Savaneta, deels in San Nicolas ter kerke gaan, doch straks zal de 2500 zielen tellende parochie haar eigen bedehuis hebben. Een dergelijke grote parochie heeft daar ook wel recht op.

De kosten van de bouw van deze kerk zijn geschat op ƒ 213.000.—, maar daarbij komt nog een raming van de inventaris, die ƒ 75.000.— zal bedragen. Wij zijn er dus nog lang niet, maar als een ieder het zijne er toe bijdraagt, dan kan Brazil tegen Kerstmis 1955 de inwijding beleven. Eendracht maakt macht en dit moeten alle katholieken van Aruba zich realiseren door met gulle hand te geven voor een monument voor Christus Koning. De Bouw Mij. Aruba hoopt over tien maanden gereed te zijn met de bouw van dit bedehuis. Laat katholiek Aruba tegen die tijd gereed zijn met de inventaris en de aankleding.

De parochie Brazil groeit zienderogen. Er is al een Kleuterschool, die alweer te klein wordt en de firma Ortiz & Gonzales bouwt momenteel een jongensschool. Het ligt natuurlijk in de bedoeling, dat er ook een meisjesschool zal komen en er is geen hogere wiskunde voor nodig om te zien dat dit wel nodig is. Wij wensen pastoor Grove en zijn parochianen van harte geluk met deze Eerste Steenlegging!

Koningin Elizabeth heeft „rijkste" paarden

Eerste op lijst der verdiensten

Dezer dagen zal het Engelse renseizoen worden beëindigd. Reeds nu is zeker, dat bovenaan de lijst van renpaard-bezitters, die in het afgelopen seizoen de meeste geldprijzen in ontvangst mochten nemen, Koningin Elizabeth II van Engeland staat met een totaal van 40.993 pond sterling.

Tien van haar paarden wonnen in totaal negentien wedstrijden Het paard dat het grootste aandeel had in de overwinningen voor de Britse vorstin was de vierjarige „Aureole", die voor niet minder dan 30.092 pond sterling aan prijzen binnenbracht. Het is de eerste maal in de geschiedenis van de rensport, dat een regerend vorst als eerste op de lijst staat met het hoogste bedrag aan behaalde geldprijzen in een seizoen.

Als tweede komt op de lijst voor de Amerikaanse millionnair Robert Sterling Clark met een totaalbedrag van 39.013 pond sterling. Clark is eigenaar van „Never Say Die", die met zijn overwinningen van de Derby en de St. Leger van dit jaar aanzienlijke bedragen won.

Kanon ontvreemd

De 18-jarige Hendrik Verheyen uit Antwerpen voelde er niets voor nog langer in militaire dienst te blijven en om een voortijdig einde aan zijn diensttijd te maken, nam hij zijn toevlucht tot een radicaal middel. Op deze morgen stal hij namelijk een 13 meter lang kanon met oplegger uit een werkplaats van de kazerne te Brasschaet en nam hiemee de vlucht. Nadat hij te Brugge met het zware gevaarte de muur van een huis had ingebeukt, kon de Rijkswacht hem na een wilde achtervolging eindelijk aanhouden even voordat hij de Scheldetunnel door wilde rijden. Deze in de annalen van het Belgische leger unieke kanonnendiefstal is thans behandeld voor de Belgische Krijgsraad. Verheyen heeft bereikt waarnaar hij gezocht heeft. Hij hoeft niet meer naar de kazerne. Daarentegen zal hij 13 maanden gevangenisstraf moeten uitzitten wegens het stelen van een kanon.

Roken veroorzaakt kanker

Londen. — Dr. A. J. Lindsey, hoofd van de afdeling scheikunde van het Sir John Cass-college (afdeling ener hogeschool onder eigen bestuur) der Londense universiteit, heeft de resultaten van gedurende twee jaar door hem en zijn medewerkers verricht onderzoekingen naar het verband tussen roken en het ontstaan van kanker, in het Britse tijdschrift voor geneeskunde („The British Medical Journal") gepubliceerd.

„Alles wijst er op, dat alle roken, niet alleen van sigaretten, doch ook dat van sigaren of pijpen, een gevaar in zich bergt. Bij het doen neerslaan van sigarettenrook is benzopyreen aangetroffen, een kankerverwekkend product.

Ook in de lucht kan zich benzopyreen bevinden, doch dit wordt waarschijnlijk door koolstofdeeltjes opgenomen, zodat het betrekkelijk onactief blijft. En het is vooral de tabak en niet het papier, dat de benzopyreen-ontwikkeling veroorzaakt, aldus dr Lindsey.

Lima — Een vliegtuig van de Peruaanse luchtmacht, dat sedert tien dagen op een vlucht van Pucalpa naar Lima vermist was, blijkt te zijn verongelukt. Alle inzittenden, vier bemanningsleden en 24 passagiers, zijn omgekomen.

Oplossing in zicht?

West-Duitse politie zoekt naar blonde Carl

Keulen. — De West-Duitse politie heeft in Keulen een speciaal centrum opgericht voor de strijd tegen de auto-bandieten. Uit de talloze signalementen, die van de gansters zijn opgetekend, meent zij te kunnen afleiden, dat in de meeste gevallen een lange jongeman met blond krulhaar in het spel is. Zij vermoedt, dat dit signalement klopt met dat van Carl Edel, een zeer gezocht man, die al lang wegens diefstal te boek staat. Edel is eigenlijk meubelmaker van zijn vak, doch hij is ook een tijdlang politieman geweest en heeft daarom alle kans gehad om zich meester te maken van de politie-uniformen, waarmee bij de laatste overvallen werd geopereerd. Hij woonde het laatste in Aken, is eind October naar Keulen vertrokken en kort daarna zijn de eerste gangsterstreken in deze buurt begonnen. Alles speurt nu naar Carl Edel en zijn signalement is slechts aan weinigen in de bondsrepubliek niet bekend.

Is hij de leider van de auto roof overvallen?

De man is echter nog altijd niet in de mazen van het steeds dichter getrokken politienet gelopen.

Het brutaalste stukje, dat de autobandieten tot dusver hebben uitgehaald, wordt uit Düsseldorf gemeld. Een paar jongelui reden met een blauwe Ford bij avond naar een benzinestation midden in de stad en maakten na het tanken met de dienstdoende chef het gebruikelijke praatje over de onveiligheid op de weg. Toen de chef de rekening uitschreef, greep een van de klanten een autobatterij, sloeg de chef daarmee bewusteloos en graaide een bedrag van 500 mark uit de kas.

Dat het niet meer was, was alleen te danken aan het feit, dat bij de slag ook de lamp getroffen werd, zodat de rovers hun buit in het donker moesten opstrijken. Een waker van de nabijgelegen parkeerplaats had het geraas wel gehoord, maar hij werd door een paar dronken mannen afgeleid en pas toen de blauwe Ford een veilig eind uit de buurt was, vond hij de bewusteloze chef.

De stemming is met dat al zo nerveus geworden, dat de politie overstelpt wordt met eindeloze reeksen van aangiften van verdachte automobilisten. In de meeste gevallen blijkt bij het onderzoek, dat de aanmelders spoken gezien hebben.

In Wuppertal heeft zulk een misverstand tot een formele kloppartij geleid. Daar meende een dappere automobilist, dat een bandiet hem op verdachte wijze gepasseerd was en aanstalten maakte hem de weg af te snijden. **De man was niet van gisteren,** passeerde op zijn beurt de verdachte en dwong hem te stoppen Daarop werd hij prompt zelf voor autobandiet versleten en er zijn harde slagen gevallen.

Voordien had de politie van Wuppertal in een hoofdstraat van de stad al een paar Italiaanse textielhandelaren voor een lynchpartij door een woedende volksmenigte moeten bewaren. Zij waren als gangsters gesignaleerd doch bleken met de opererende bende niets uitstaande te hebben.

4½ millioen Oldsmobiles

New York. — Onlangs is de vier en een half millioenste Oldsmobile van de montagelijn gekomen. Die 4 1/2 millioen Oldsmobiles werden gefabriceerd in 57 jaar, maar meer dan de helft is gefabriceerd na de tweede wereldoorlog. En meer dan de helft ook van die totale productie is afgeleverd met een automatische versnellingsbak. De eerste Oldsmobile met een Hydramatic werd afgeleverd in 1939. Er zijn er 2 millioen 388.658 op gevolgd.

HET HOGER ONDERWIJS in zijn locale mogelijkheden

II.

Het valt niet te ontkennen, dat wat de keuze der studie-richtingen betreft, tot nu toe een duidelijke voorkeur is gebleken voor studies als medicijnen, economie en rechten. Voor een deel is dit zeker te wijten aan de voorbeelden van sociaal, financieel of politiek succes, die men in onze maatschappij in verband met deze beroepen trof, aan de andere kant speelt hierbij een rol het gebrek aan voorlichting en kennis over het hoger onderwijs en zijn vele mogelijkheden. Ook de beperktheid van ons middelbaar onderwijs is hier gedeeltelijk debet aan. Een belangrijke taak van het orgaan dat verantwoordelijk is voor het hoger onderwijs is juist de organisatie van deze voorlichting. Deze zal het beste gegeven kunnen worden door afgestudeerden van de verschillende faculteiten en studie-richtingen en dient niet slechts beperkt te worden tot de leerlingen der hoogste klassen van de middelbare scholen, maar moet zich ook uitstrekken tot de ouders van deze leerlingen. De hierboven genoemde commissie uit de Antilliaanse Studenten in Nederland, heeft juist met klem gewezen op het belang van een „spreiding van de beroepen".

Mijns inziens zal, om dit te kunnen bereiken, primair een goede voorlichting nodig zijn. Daarnaast kan men zich met vrucht bedienen van het advies van een psycho-technisch bureau, dat de gegadigden kan testen voor hun geschiktheid voor bepaalde richtingen, aangevuld uiteraard met de adviezen van de ouders en de leraren. Daarnaast kan men dit bereiken door niet slechts de beurzen te geven en de bursaal zelf zijn studierichting te laten bepalen, maar daarnaast ook beurzen te verstrekken, gebonden aan een bepaalde studie, waaraan behoefte bestaat, maar waarvoor geen enthousiasme onder de gegadigden is. Door zulk een beurs aantrekkelijk te maken en de nodige propaganda ervoor te voeren, zal men een spreiding der beroepen kunnen bevorderen. Het is bijvoorbeeld op het ogenblik het streven van de Sticusa, om juist voor deze, uit bepaalde oogpunten minder aantrekkelijke studierichtingen, financiële hulp te bieden.

Een ander probleem, dat ook voornamelijk op het psychologisch vlak ligt, is dat van de keuze van land en universiteit voor de bursaal. Mijns inziens betekent het verschaffen van beurzen voor slechts één land, met dus een eigen, bepaalde mentaliteit, en negatie van het bestaan van verschillende mentaliteiten in deze gemeenschap. Terwijl dit toch een vaststaand feit is, dat zijn oorsprong vindt in de geographische ligging en de historische groei van deze samenleving. Men kent hier een Europese sfeer, maar ook een Latijnse en een meer Noord-Amerikaanse en allerlei mengelingen hiervan. Nu zal de ene student, door zijn milieugebondenheid, veel beter tot zijn rechtkomen aan een Zuid- of Noordamerikaanse universiteit dan in Nederland, waar hij zich niet kan aanpassen en waar zijn studietalenten, door allerlei moeilijkheden op ander gebied niet tot hun recht komen. Men zij voorzichtig om mislukkingen van Antilliaanse studenten alleen toe te schrijven aan gebrek aan intellectuele capaciteiten. Er zijn heel wat factoren meer hierbij in het spel, en het is de vraag, of dezelfde student in een ander land niet beter tot zijn recht was gekomen. Men zou voorbeelden kunnen aanhalen die dit voldoende illustreren. Het zal de taak van een psycholoog zijn, die op de hoogte is van deze problemen, om de gegadigden niet slechts qua studierichting te adviseren, maar ook in zijn keuze van universiteit. Voorwaarde hiervoor wordt natuurlijk, dat de diploma's van enkele buitenlandse universiteiten, ook hier erkend worden, hetgeen eigenlijk ook voor de hand liggend is. Men zou hierbij de werkzaamheden der Unesco, de opvoedkundige en culturele onderafdeling van de Verenigde Naties, tot richtlijn kunnen nemen, die namelijk een onderzoek heeft gedaan naar de verschillende universiteiten en tot een classificatie is gekomen.

Het zal duidelijk zijn, dat deze zeer uiteenlopende problemen een oplossing kunnen vinden door radicale maatregelen, waarvan het royaal verstrekken van beurzen, zoals op het ogenblik door de overheid geschiedt slechts één aspect is. Het Hoger Onderwijs probleem voor deze gemeenschap kan zijn vorm vinden in een instelling, die tot op zekere hoogte de functie van universiteit over neemt en vervult, met dit verschil dat zij gebruik moet maken van universiteiten elders. Een goede oplossing zal zijn een autonome „stichting voor Hoger Onderwijs". Deze zou geleid moeten worden door academici, die zich terdege bewust zijn van de plaatselijke problemen en zij zou over hulporganen moeten beschikken als bijvoorbeeld een psycho-technisch bureau, een instelling die ongetwijfeld ook op andere gebieden haar vruchten af zou kunnen werpen en financieel niet eens een belasting voor de gemeenschap hoeft te betekenen: verschillende psycho-technische bureaux elders zijn „self-supporting".

Deze stichting zal de taak hebben om de voorlichting en propaganda te regelen, de plaatsingsmogelijkheden te onderzoeken, de beurzen op zo verantwoord mogelijke wijze te distribueren en door haar aard tegelijkertijd stimulerend te werken op het zuiver wetenschappelijke onderzoek op sociaal en psychologisch terrein. De bedragen, die de overheid jaarlijks beschikbaar stelt voor beurzen, studieopdrachten en steun aan studerenden zullen gestort moeten worden in de vorm van een subsidie aan deze stichting.

Door haar autonoom karakter waarborgt zij een vrijheid van politieke invloeden, die eventueel een rol zouden kunnen spelen bij de vorming der richtlijnen en wordt zij geplaatst op 'n zuiver wetenschappelijk niveau, dat het kenmerk van Hoger Onderwijs behoort te zijn. Tevens wordt de mogelijkheid geschapen, dat in de vorm van giften of legaten, ook particuliere instellingen en personen gelden ter beschikking kunnen stellen ter bevordering van de vorming van academici, iets wat in bepaalde landen zelfs regel is. Dat bijvoorbeeld de C.P.I.M. jaarlijks een aantal vliegtuigpassages ter beschikking heeft gesteld van de in Nederland studerende Antillianen, om deze in de gelegenheid te stellen met vacantie naar de Antillen te komen, wijst op een dergelijke mogelijkheid. Door een nauwe samenwerking met de Sticusa zal de Stichting voor Hoger Onderwijs deze instelling kunnen adviseren bij haar financiering van beurzen voor Antillianen en bij haar steun aan wetenschappelijk onderzoek en dissertaties over de Antillen.

De zogenaamde „toezichthouders" op de bursalen zullen onder de stichting komen te resorteren en zullen haar waardevolle „fieldworkers" worden die haar voortdurend kunnen inlichten over de aanpassing der studerenden en andere eventuele problemen.

Een Universiteit heeft een tweeledige functie, namelijk het onderwijs en het wetenschappelijk onderzoek. Het zal daarom vanzelfsprekend zijn, dat een Stichting voor Hoger Onderwijs, die voor deze gemeenschap de Universitaire functie gaat vervullen, uiteindelijk ook de taak zal krijgen, het wetenschappelijk onderzoek te organiseren en stimuleren. De wisselwerking tussen beide functies en hun onderlinge afhankelijkheid is zo belangrijk gebleken, dat ook voor hier zal blijken dat deze niet te scheiden zijn.

Tenslotte dit: elke activiteit op geestelijk gebied, betekent voor een gemeenschap de expressie van een bepaalde rijpheid en het hierop gesuperponeerde verlangen naar de vervulling van bepaalde wensen en strevingen. De expressie zal uiteindelijk vorm vinden in de organisatie, die echter slechts het geraamte is, dat deze verlangens en wensen moet dragen en steunen. Deze blijven echter steeds primair. Daarom zal ook elke organisatie of vormgeving kaal en zinloos blijken, wanneer zij niet de uitdrukking betekent van bepaalde reeële behoeften. Wanneer deze echter aanwezig zijn, dan is het niet meer dan een plicht van de gemeenschap, om de juiste vormen te scheppen. In dat geval zullen bij pogingen hiertoe, de mislukkingen juist stimulerend werken.

Het hierboven geschetste schema moet beschouwd worden als een poging tot vormgeving, die steeds plaats zal kunnen maken voor een betere of een juistere. De behoeften ernaar blijven echter dwingend en reeël.

L. W. St. v. E.

Critiek op reis Surinaamse commissie voor Tienjarenplan naar Nederland

Paramaribo. — Deze week is hier medegedeeld, dat de contactcommissie voor het Tien Jaren Plan de 5e December naar Nederland zal vertrekken voor besprekingen over de financiering van het TJP. „De feitelijke besprekingen" zullen evenwel gevoerd worden door de ministers Currie en Emanuels en de heren dr Pos, Mr De Vries en prof v. Liers.

„Het Nieuws" en „De Tijd" hebben critiek laten horen over het vertrek van deze commissie. „Het Nieuws" vraagt wat de commissie eigenlijk wel gaat doen als de „feitelijke besprekingen" toch door de ministers gevoerd zullen worden.

Het blad zegt verder, dat de besprekingen op ministerieel en ambtelijk niveau zullen plaats vinden, waarbij de overige heren niet te pas zullen komen.

„De Tijd" schrijft van potverteren en zegt, dat niets zoveel wrevel wekt als de reizen, die de statenleden allemaal maken. Het blad gelooft, dat geen enkel parlement zoveel gereisd heeft als de Surinaamse Staten in de afgelopen zittingsperiode. Het blad vraagt hoeveel financieel deskundigen bij de contactcommissie zijn, en of de ministers van financiën en economische zaken het niet afkonden Het blad meent, dat het overal elders ter wereld zo toeging, dat de regering zulke zaken regelde en dan ter bekrachtiging voorlegde aan de volksvertegenwoordiging.

Simon Bolivar vroeg amnestie

Londen. — Een brief die door Simon Bolivar aan Koning George de Vierde van Engeland is geschreven in 1827 zal op 20 December a.s. te Londen in openbare verkoping worden gebracht.

In de brief verzoekt Bolivar de Koning Britse onderdanen, die aan de zijde van Zuid Amerika voor de vrijheid van Colombia hebben gevochten, amnestie te willen verlenen. Het dienstnemen in vreemde krijgsmachten was Britse onderdanen verboden, maar desalniettemin hebben vele Britten, hetzij in het leger, hetzij op de vloot van Bolivar aan de strijd deelgenomen.

Passagierende Britten in Oost-zone

Berlijn. — Dezer dagen is bekend geworden dat een zevental Britse militairen op 20 November j.l. zonder verlof naar Oost Duitsland was gegaan. Vijf van hen zijn door de Russische autoriteiten in Berlijn aan de Britse militaire politie overgegeven; de andere twee zijn nog altijd in Oost Duitsland. De Russen is gevraagd hen eveneens terug te zenden.

Vrijere handelspolitiek van V.S. verwacht

Economische opleving zal slechts geleidelijk geschieden

Voortgang hausse in Wall Street?

(Van onze New Yorkse correspondent)

Nu de verkiezingen achter de rug zijn, is men het er in Amerika over eens, dat een meer liberale commerciële politiek ten opzichte van het buitenland de voornaamste factor zal vertegenwoordigen, waarop een vruchtbare politieke samenwerking tussen de zegevierende democratische partij en de republikeinse regering berusten kan. President Eisenhower is bij zijn streven naar liberalisatie van de buitenlandse handel systematisch gestrand op de traditionele protectionistische neigingen van zijn eigen aanhangers Thans zal hij kunnen rekenen op een parlementaire meerderheid, samengesteld door overtuigde voorstanders van lagere invoerrechten.

Misschien mag de enthousiaste reactie van de financiële wereld op het verkiezingsresultaat in hoge mate worden toegeschreven aan het element van de verrassing, dat in Wall Street in het verleden wel eens meer een stimulerend effect heeft gesorteerd, maar er zijn ook nog andere factoren van meer zuiver economische aard, die tot de geconstateerde uitbarsting van optimisme hebben bijgedragen.

Men dient niettemin te bedenken, dat de opleving zich eerder geleidelijk dan plotseling zal voltrekken. Volgens de Federal Reserve Board of New York is de achtergrond van de economische stabiliteit in het lopende jaar gelegen geweest in de onafgebroken stroom van consumptieve uitgaven. Bevoegde waarnemers zijn van oordeel, dat de repercussies van de uitslag der verkiezingen en van de belangrijke verschuiving in de partijverhoudingen van het Congres zich op zijn vroegst eerst zullen doen gevoelen in het midden van 1955.

Intussen moet worden verwacht, dat de Republikeinse regering vast zal houden aan de lage-rentepolitiek en het minder dan ooit zal aandurven om een verhoging van de rentevoet te bevorderen, tenzij een zeer duidelijke verbetering van de bedrijfsactiviteit mocht optreden. Ofschoon men hoopt, dat de regering spoed zal zetten achter het realiseren van een aanmerkelijke verruiming van de buitenlandse handel, is de vrees gewettigd, dat de methodes, door Rusland toegepast bij de aankoop van grondstoffen de goederenmarkten kan verstoren. In dit verband strekt tot voorbeeld de reactie, die heeft plaatsgevonden op de Australische wolmarkt, nadat Moskou zijn aankopen plotseling had stopgezet.

Voor zover Washington het in eigen hand heeft om een daling van de prijzen tegen te gaan, koestert de Amerikaanse zakenwereld geen vrees, overtuigd als ze is, dat het niet aan injecties zal ontbreken om het bedrijfsleven automatisch van overheidswege nieuw leven in te blazen Zo zullen er voor een milliard dollar nieuwe staatsobligatien worden uitgegeven alleen al voor het financieren van nieuwbouw. Zelfs gedurende de tekenen van recessie, die zich onlangs hebben voorgedaan, werd nog een voortdurend opgaande curve in deze belangrijke bedrijfstak waargenomen. Dank zij de door de overheid verschafte prikkel, zal deze gunstige ontwikkeling derhalve voortgang kunnen vinden.

De verwachting is dan ook gerechtvaardigd, dat Eisenhower's regering die vóór de verkiezingen er nog niet in geslaagd was op economisch gebied duidelijk haar sporen te verdienen, alles in het werk zal stellen om de verloren tijd en de verwaarloosde kansen in te halen. Zij zal met de Democraten wedijveren in een pogen om de gunst van de meerderheid der kiezers te heroveren. Dat zij aan de oorspronkelijk gepropageerde terugkeer tot orthodoxe richtlijnen op economisch, financieel en vooral monetair gebied getrouw zal kunnen blijven wordt ernstig betwijfeld. Daarom houdt het merendeel der Amerikaanse economen dan ook geen rekening meer met de mogelijkheid van een inzinking van de bedrijfsactiviteit, die naar hun mening van hoger hand kunstmatig in stand zal worden gehouden.

Vanzelfsprekend wordt door dezelfde waarnemers de kans op een ernstige reactie van het koerspeil op de aandelenmarkt evenmin tegemoetgezien.

Slechts onderbroken door secundaire markt-technische correcties, zet de haussebeweging zich voort, omdat men hogere winsten en hogere dividenden verdisconteert en omdat deze verwachting grotendeels voortvloeit uit de wetenschap, dat open inflatie aan de in uitzicht gestelde ontwikkeling ten grondslag ligt, hetgeen een hoogst ongezonde gang van zaken is.

Wereldkampioenschap schieten

Russen oogsten succes over de gehele linie

Caracas. — Het zesendertigste tournooi om het wereldkampioenschap schieten is over de gehele linie een succes voor de Russen geworden. Zij behaalden in de equipewedstrijden negen wereldtitels en in de individuele nummers legden zij beslag op 8 kampioenschappen, terwijl zij in totaal 49 gouden medailles in de wacht sleepten.

Acht wereldrecords werden door equipes verbeterd en zes in individuele onderdelen. Wanneer de Russen de titels niet wonnen dan bezetten zij of wel de tweede of de derde plaatsen.

Zoveel waren de trofeeën die de Russen in ontvangst moesten nemen, dat zij een auto moesten huren om deze te vervoeren. Een van de waardevolste prijzen was een gouden standbeeldje voorstellende een Indiaanse vrouw. Het beeld staat op een stuk marmer van zeventig kilogram, versierd met gouden wapenschilden van de verschillende Venezolaanse staten. De waarde hiervan is 50.000 bolivars.

De Russen ontvingen voorts een beker van Argentinië; een van Zwitserland; een van Lyon; een van Helsinki; een van Kruger en de gouden beker van maarschalk Mannerheim.

De beste schutter was ongetwijfeld de Rus Anatoli Bogdanow, die zes titels won en bovendien in de Russische ploeg zat, die viermaal het kampioenschap veroverde.

Vichy-kopstukken geven zich over

Parijs. — Drie vooraanstaande leden van de Vichy-regering in de laatste wereldoorlog ,naar wie de Franse politie reeds tien jaren uitkijkt, hebben via hun advocaten hun bereidheid te kennen gegeven zich in handen der Franse autoriteiten te stellen en voor het gerecht te verschijnen voor hun beweerde collaboratie met de Duitsers.

Het zijn Jacques Gérard, secretaris-generaal van de Vichy regering onder wijlen premier Pierre Laval, die in 1947 bij verstek ter dood werd veroordeeld, admiraal Gabriël Auphan, staatssecretaris van marine, in 1946 bij verstek tot levenslange dwangarbeid en admiraal Henri Bléhaut, staatssecretaris koloniën en marine, in 1948 bij verstek tot tien jaar dwangarbeid veroordeeld.

Drie Bulgaren, één gedachte

München. — Drie Bulgaren, die deel uitmaakten van een Bulgaarse arbeidersdelegatie, die een bezoek aan Oost Duitsland bracht, en die zonder het van elkaar te weten ieder op eigen gelegenheid naar het Westen vluchtten ontmoetten elkaar weer in München.

Zij verklaarden alle drie reeds geruime tijd het plan gehad te hebben om naar het Westen te vluchten en dat zij zich opzettelijk als lid van de delegatie hadden opgegeven om naar West Duitsland te kunnen vluchten. Zij hadden echter nimmer met elkaar over hun plannen durven spreken.

De drie Bulgaren, jonge arbeiders van omstreeks 27 jaar, vertelden, dat de delegatie in vier groepen van 15 tot 17 personen gesplitst was. Aan het hoofd van elke groep stond een volbloed communist als „politiek voorman".

Twee van de gevluchte Bulgaren Neschkoff en Warjasch, hadden eind October in het geheim de trein naar Oost-Berlijn genomen, vanwaar zij naar de Amerikaanse sector gevlucht waren

De derde, Bojadziev, was twee uur later naar de Britse sector gevlucht

Ik sterf, leve Spanje

De Duitse hockeyploeg THC Wiesbaden heeft tijdens een tournee door Spanje, in Madrid, een merkwaardig avontuur beleefd, toen zij tegen een Madrileense ploeg uitkwam. Het tonneelspelerstalent van een der Spanjaarden kwam daarbij wel duidelijk aan het licht. Toen tijdens een botsing tussen een Spanjaard en een Duitse speler de Spanjaard ten val kwam klonken tot ontzetting van de Duitsers uit de mond van de ongelukkige met luide stem de afscheidswoorden: „Adio amigos, ik sterf, leve Spanje".

Tot grote verbazing van de gasten die de strijd onmiddellijk staakten, zagen zij echter na enkele seconden de stervende weer opstaan. Zijn drang om te leven bleek nog zó groot, dat hij meteen maar op zijn tegenstander afstormde en deze met stompen en trappen bewerkte, waarmede hij aan zijn landgenoten het signaal gaf voor een algemene vechtpartij.

Het hoogtepunt van deze scène kwam toen de Spanjaarden bemerkten, dat de Duitsers het veld verlieten en weigerden verder te spelen. Geschokt door deze houding konden de Spanjaarden alleen nog maar de vraag uitbrengen „Waarom spelen ze niet verder? Er ons gezellig avondje na afloop dan?"

„Bokser" Giardello op vrije voeten

Philadelphia. — Joey Giardello, die gearresteerd werd, omdat hij bij een overval op een benzinestation betrokken zou zijn, is tegen borgtocht van duizend dollar op vrije voeten gesteld. Twee andere verdachten zijn in hechtenis. De politie voerde aan, dat Giardello en zijn vrienden eind October naar het benzinestation gingen. Op de eerste dag sloegen en schopten zij de beheerder, Short. De tweede dag smeten ze benzineblikken door de ramen, terroriseerden een echtpaar, dat toevallig aanwezig was, en sloegen Short met de kolf van een revolver op het hoofd. Giardello wordt beschuldigd van het verwekken van en deelneming aan relletjes, zware mishandeling en diefstal door valse voorwendsels.

New Yorkse Beurs

New York. — Een stijging van de NY-effectenbeurs werd gisteren bemoeilijkt door de toegenomen winstnemingen en de stemming was wat onregelmatig. Makelaars wijzen er op dat het optimisme in Wallstreet blijft gebaseerd op gunstig nieuws uit het bedrijfsleven.

In de namiddag werd de stemming vaster met koersstijgingen tot $ 1.— doch winstnemingen tegen het slot waren oorzaak dat de koersstijgingen per saldo slechts fractioneel waren. De markt sloot zeer prijshoudend.

Aantal verhandelde fondsen 1262; hoger 539; lager 479; onveranderd 244; aandelenomzet 3.300.000; obligatieomzet $ 6.215.000.

New York. — De „Consolidated Edison", de maatschappij die New York van gas en electriciteit voorziet, heeft meegedeeld voornemen te zijn op atoomsplijtingskracht berustende electrische centrales te bouwen. De bouw zal vermoedelijk tenminste vijf jaar vergen.

GREEP UIT DE AETHER

CURCM (416.6 m.)

17.00 Kinderuitzending
17.15 Apéritief
17.30 Gramophoonplaten
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.30 Nieuws
18.45 After dinner
19.00 Voor het slapen gaan
19.10 Quarteto Hermanos
19.10 Los Corteños"
19.30 Wat de handel biedt,
20.30 Zoeklicht op Nederland
21.30 Melodie en Rhythme
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

18.00 Duitse wijsjes
18.15 Hollands kwartiertje
18.30 Antillaanse muziek
8.45 Noord amerikaanse muziek
19.00 Met de jarigen in de lucht
19.10 Pater Brenneker
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Gevarieerde muziek.
20.00 Surinaams kwartiertje
20.15 Gevarieerd programma
20.40 Dansmuziek
22.00 Sluiting.

KELKBOOM.

17.30 Kinderuurtje
18.03 Muziek
18.15 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Nieuws
19.15 Muziek
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
20.15 Programma verzorgd door Aruba Damesclub
20.30 Peticiones
21.00 Prgramma verzorgd door Cultureel Centrum Aruba
22.00 Sluiting.

AVROS (19 m.)

17.15 Advertenties
18.00 Gevarieerde muziek
17.45 Populaire melodieën.
18.30 Terug tot God.
18.45 Nieuws
20.00 Favorieten van November.
19.45 V. & V. programma.
20.00 Advertenties
20.30 Jane Froman en Eddie Fisher
20.55 Nieuws
21.00 Sluiting.

P.C.J.

18.37 Bel Canto — Opera-programma.
19.00 Nieuws.
19.17 Uw naam in Muziek.
19.32 Wie stuurt onze reporter op stap
19.37 De Kleine Zaal.
19.55 Winston Churchill 80 jaar
20.05 Intermezzo.
20.20 Voor de West o.a. met Caraibisch Commentaar.
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed: Pater I. Mijnsbergen O.E.S.A.
20.58 Sluiting.

VERLOOFD

LOUKY v.d. VEEN ZEPPENFELDT

en

A. W. DE WILD,

Luitenant ter Zee A der 2e klasse.

Curaçao, 30 November 1954.

Het kantoor van

Mr. D. S. JESSURUN-CARDOZO

is behalve onder No. 1210 ook telefonisch aangesloten onder No. 2510.

Dr. Croughs afwezig tot 20 December.

INSPECTIE DER BELASTINGEN

VERKOOP VAN GOEDEREN IN DOUANE-LOODSEN

WAARSCHUWING: Degenen, die in de Gouvernements-entrepot op Scharloo goederen langer dan 30 DAGEN IN TIJDELIJKE OPSLAG en/of LANGER DAN 1 JAAR IN DEFINITIEVE OPSLAG hebben, worden verzocht deze zo spoedig mogelijk VRIJ TE MAKEN aangezien binnenkort tot verkoop dier goederen zal worden overgegaan.

Opgave der opgeslagen goederen in kwestie kan in het Gouvernements-Entrepot te Scharloo worden verkregen.

Willemstad, 30 November 1954.

DE INSPECTEUR DER BELASTINGEN.

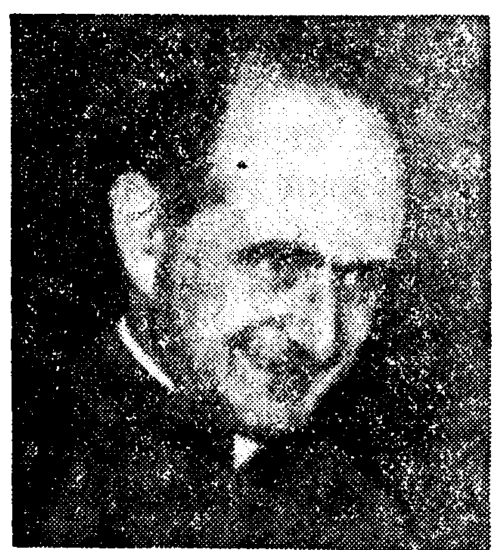
Aartsbisschop van Milaan

Benoeming van Mgr. MONTINI in Italië met voldoening ontvangen

Binnenkort een consistorie voor creatie van nieuwe kardinalen?

(Van onze Romeinse correspondent)

Een dag voor het feest van Carolus Barromeus, de grote Milanese bisschop, maakte de Pauselijke Staatssecretaris officieel de benoeming bekend van mgr. Giambattista Montini, Pro-Staatssecretaris van de Paus, tot aartsbisschop van Milaan. Al minstens veertien dagen lang heerste et niet slechts in Rome, maar ook in Vaticaanse kringen spanning over de vraag, wie de Paus tot opvolger op de zetel van Sint Ambrosius zou benoemen. Na Rome immers is Milaan het belangrijkste bisdom van Italië, zowel door het zielenaantal en de daar heersende sociale problemen, als om wille van de traditie, die Milaan steeds gegeven heeft als het meest belangrijke Italiaanse bisdom na dat van de Paus, na Rome. Daarom is, wederom volgens de traditie, de aartsbisschop van Milaan steeds bekleed met de waardigheid van Kardinaal. Mgr. Montini staat bekend als een sociaal vooruitstrevend man. Dit is gelukkig niets bijzonders onder de leiders van Italiaanse diocesen: wie kennen de noden van de mens in Italië beter dan de bisschoppen van de over het algemeen kleine diocesen.

MGR. MONTINI

Reeds terstond na het overlijden van Kardinaal Schuster verspreidde zich het gerucht, dat de meest „episcopabilis" voor het bisschopsambt te Milaan mgr. Montini zou zijn. Maar daartegenover stond de vraag, of de Paus een zijner allernaaste medewerkers zou kunnen afstaan voor de zielzorg, niet meer van de gehele Kerk, maar ditmaal voor het beperkt territoir van een bisdom.

De benoeming van mgr. Montini heeft allerwegen in Italië een grote voldoening gewekt. In zijn korte toespraak zeide de substituut van het Pauselijk Staatssecretariaat, mgr. Dell' Acqua dezer dagen dat Milaan in mgr. Montini zou vinden 'n bij uitstek vooruitstrevend Herder, die een kennis had van het leven der Kerk als weinigen. Hij kon genoemd worden de bisschop van de kleine luiden, die in Italië het meest behoefte hebben aan levend contact met de Kerk en die in het hedendaagse leven zoeken naar een rechtvaardige gelijkberechtiging van de „vierde stand".

Ongetwijfeld is de benoeming van mgr. Montini een der gewichtigste van de laatste jaren. De Paus had reeds eind 1952 zijn beide assistenten in de Staatssecretarie tot Kardinaal willen creëren, maar in Zijn rede voor het Consistorie in Januari 1953 zeide de H. Vader, dat Hij van deze benoemingen afgezien had op voortdurende aandrang der twee betrokkenen, mgr. Domenico Tardini en mgr. Montini. De Paus heeft toen woorden van buitengewone lof over beide hoge functionarissen gesproken en hun zowel in het liturgisch leven der Kerk, als in het Vaticaans-protocolaire een rang verleend, die terstond na die der Kardinalen kwam.

Dat voor hen het Kardinaalsrood was weggelegd, stond, behoudens onvoorziene omstandigheden, wel vast voor iedereen. Mgr. Montini gaat thans naar Milaan, zijn diocees wacht hem met vreugde. En gezien de traditie kan het niet lang duren, of de bisschop wordt tot het purper verheven. Verwacht wordt ook, dat mgr. Tardini, die overblijft met de last van het gehele Staatssecretariaat op zijn schouders, binnen afzienbare tijd tot Kardinaal-Staatssecretaris benoemd zal worden.

Waarom heeft de Paus Zijn wil niet doorgezet in 1952 en toen zowel mgr. Tardini als mgr. Montini officieel benoemd tot zijn twee belangrijkste medewerkers met de hun toekomende waardigheid van Kardinaal? Dit is het grote Romeinse vraagteken van heden. De te verwachten benoeming van mgr. Tardini tot Staatssecretaris en die van mgr. Montini op de zetel van St. Ambrosius kan men beide in specifiek geestelijke zin „promoties" noemen en wel promoties met betrekking tot het toekomstig bestuur van de Kerk.

Het is bekend, dat het H. College thans 22 Italiaanse Kardinalen telt en 22 buitenlanders. Van de Italiaanse Kardinalen zijn er slechts weinige, voorzover wij, mensen, kunnen beoordelen, eventuele candidaten voor het pausschap, omdat er velen te sterk belast zijn door het hoge getal hunner jaren. Bovendien heeft de senaat der Kerk de laatste maanden gevoelige verliezen geleden door de dood van vier Italiaanse Kardinalen.

Het zou nu kunnen zijn — hier wordt slechts speculatief gesproken — dat in een spoedig komend Consistorie Zijne Heiligheid juist de „Italiaanse vacatures" wil aanvullen. Het is onder dit perspectief, dat de beslissing van Zijne Heiligheid door vele waarnemers verklaard wordt. Reeds in mgr. Tardini en mgr. Montini zal het H. College een vooral onder religieus opzicht respectabele aanwinst krijgen.

Mgr. Tardini is de vader der weeshuizen, die privé niets liever zou willen dan ontlast te worden van zijn vele zorgen om zich te kunnen wijden aan „zijn" apostolaat, terwijl mgr. Montini in al zijn waardigheid de bekroning van zijn priesterleven vindt in de uitoefening van de zielzorg, waarvoor reeds zijn „druk beklante" biechtstoel in de kleine Sint Annakerk binnen het Vaticaan getuigt.

Het is wederom een zekere traditie, dat een nieuwe bisschop te Milaan reeds het rood der Kardinalen draagt. En omdat de traditie een niet doorslaggevende, maar toch wel importante rol in de historie der Kerk vervult, vraagt men zich af, of voor de installatie van de Milanese bisschop nog een Consistorie plaats zal hebben.

Op 7 December is het het feest van Sint Ambrosius...... Het staat de Paus natuurlijk volkomen vrij een Consistorie bijeen te roepen voor de creatie van één Kardinaal; de huidige verwachting echter is, dat Zijne Heiligheid van deze gelegenheid tevens gebruik zal maken om het H. College aan te vullen. Maar dit laatste is slechts gissing.

Conferentie over de ontwikkeling van Z.O. Azië

Manilla. — De Manilla is een regionale conferentie over de ontwikkeling van Z.O. Azië geopend, die tien dagen zal duren en gehouden wordt onder de auspiciën van de Verenigde Naties. India, Pakistan, Zuid Korea, Indonesië en de Philippijnen nemen aan deze conferentie deel.

Officieel onderzoek Triton ramp

Dublin. — In „The King's Inn" te Dublin is het officieel onderzoek begonnen naar de ramp met de „Triton", dat op 5 September jl. in de mond van de rivier de Shannon in Ierland verongelukte.